

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૮ મું.

આત્મ

સંવત ૨૦૦૭.

સં. ૫૫

અંક ૫ ભા.

તા. ૧૪-૧૨-૫૦

માર્ગશિર્ષ.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ સામાન્ય જિનસ્તવન	...	...	...	(લે. જંખૂવિજયજી મહારાજ)	૮૧
૨ શ્રી અંતરિક્ષા પાર્શ્વનાથજી તીર્થ	...	...	...	(લે. જંખૂવિજયજી મહારાજ)	૮૨
૩ તત્ત્વાવબોધ...	...	...	...	(લે. આચાર્ય શ્રી વિજયકરતૂરસુરજી મહારાજ)	૮૬
૪ દ્વિતિય શ્રી યુગમંધર જિન સ્તવન.	...	...	...	(સં. ડોક્ટર વલ્લભદાસ નેણશીલાધ)	૮૮
૫ સંગરણી (સંગ્રહણી)	...	...	...	(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)	૯૨
૬ માનવતાની ભવાઇ	...	...	...	(લે. ચન્દ્રપ્રભસાગર મહારાજ-ચિત્રલાતુ)	૯૬
૭ શંકા-સમાધાન	...	...	...	(લે. શ્રીમદ્ વિજયલખિધસુશ્વરજી મહારાજ)	૯૭
૮ મહાન વિભૂતિની પ્રતિતી અને મહુવા સુરેન્દ્રનગરના ચમત્કારો	...	...	...	(મળેલું)	૯૯
૯ સ્વીકાર-સમાલોચના...	...	...	...	...	(સભા) ૧૦૦
૧૦ મંદિલનાથ સ્તવન	...	...	...	...	(લે. કાન્તિ શાહ) ૧૦૩
૧૦ સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્યાવિના પ્રભુ પ્રાપ્તિ અશક્ય છે.	...	...	...	(લે. કમળાબહેન સુતરીયા)	૧૦૪

આ-ભાસમાં થયેલ માનવતા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઇફ મેમ્બરો.

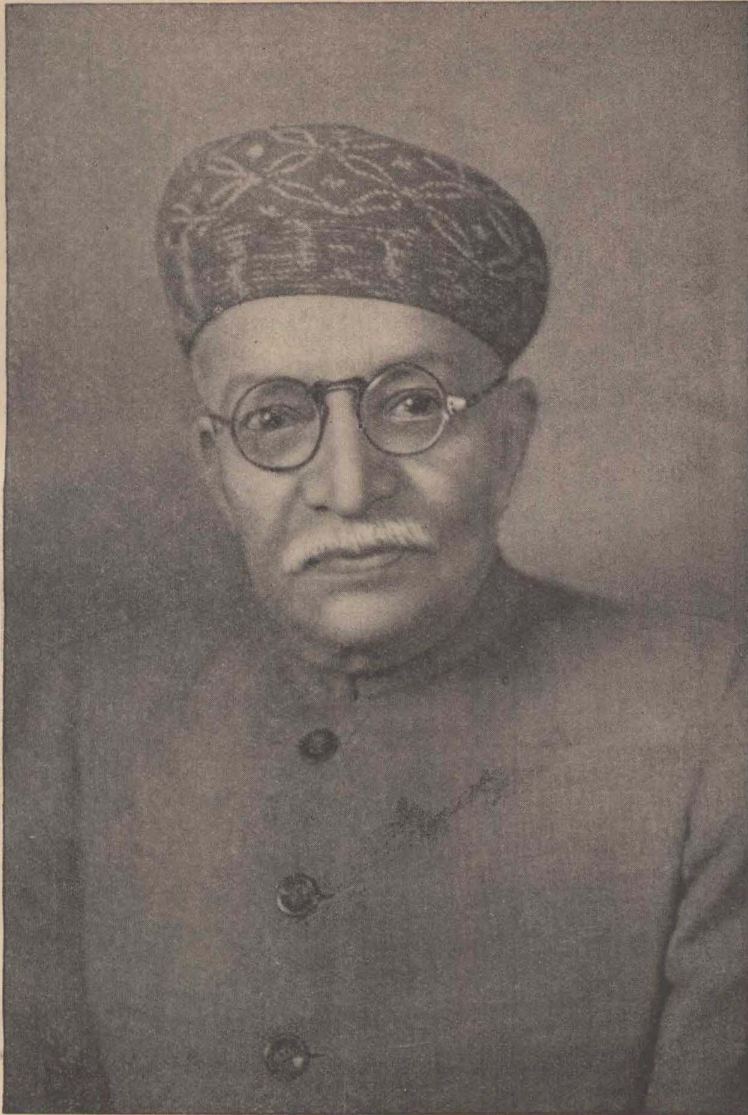
૧ શેઠ સાહેબ, ભગુભાઈ યુનીલાલ સુતરીયા	૪ શ્રી શાંતિલાલ મણીલાલ ટ્રાઈ લાઇફ મેમ્બર
પેટ્રન સાહેબ (જીવન પરિચય હવે પછી)	૫ શેઠ તારાચંદ ગાંડાલાલ શ્રી જૈન શ્રવે. પાઠશાળા,,
૨ શેઠ સાહેબ કેશવજીભાઈ નેમચંદ	૬ શાહ ચત્રભુજ બહેચરદાસ
૩ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ ટેમ્પલ ટ્રસ્ટ લાઇફ મેમ્બર	૭ શા. દુર્લભદાસ નાનચંદ મોતીલાલ ખીજ વર્ગમાંથી

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

પૂર્વાચાર્ય શ્રી મોનતુંગસરીશ્વરજી રચિત શુભારે પાંચ હજાર ઉપરાંત શ્લોક પ્રમાણ સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ આ અનુપમ કૃતિનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ (અંથ) થોડા દિવસમાં છપાઈ જશે. ઊંચા કાગળો, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપો, સુભારે સાડાત્રણસે ઉપરાંત પાનાઓ, પ્રાચીન કલાની દૃષ્ટિએ સુંદર પરિકર સાથેનો, પ્રભુનો ફોટો, શાસનદેવ સહિત પ્રભુનો ફોટો, શ્રી સમેતશિખર નિર્વાણ પામ્યાના વખતનો, મેરૂપર્વત જન્મભિષેકનો, શ્રી સમેતશિખર તીર્થના જ્યાં પ્રભુના ચાર કંથ્થાણે થયા છે તે સિંહપુરી નગરના વર્ણન સહિતનો અને સુંદર કવર ઝેકેટનો અને પરમ ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો સર્વ ત્રણ કલર, બે કલર વગેરેના આટું પેપર ઉપર સુંદર ફોટાઓ સુંદર અલંકૃત બાઇડીંગ સાથે પ્રગટ થશે. આ અંથમાં આર્થિક સહાય આપનાર શ્રીમંત જૈન બહેનો કે અંધુઓનો પણ ફોટો જીવન ચરિત્ર સાથે આ ચરિત્રમાં આપવામાં આવશે. વધતી જતી સખ્ત મોંઘવારી છતાં મહોટો અર્થ કરી અનુપમ અંથ પ્રગટ થશે. સુકૃતની લક્ષ્મીનો જ્ઞાનોદ્ધાર જ્ઞાનભક્તિ માટે અવશ્ય લાભ ફોઇ પણ પરમ શ્રદ્ધાળુ આત્માએ ખાસ લેવા જેવું છે.

475

નવા માનવ તા પેટ્રનસાહેબ

શ્રીમાન શેઠસાહેબ કેશવજીભાઈ નેમચંદ

માંગરોળવાળા-હાલ કલકત્તા.

GUJRAT PRESS, CAL.

શેઠશ્રી કેશવજીભાઈ નેમચંદ માંગરોળનિવાસી(હાલ કલકત્તા)નું

જીવનવૃત્તાંત.

સૌરાષ્ટ્રની આર્યભૂમિમાં પ્રાચીન માંગરોળ શહેર કે જ્યાં અનેક ધનાઢ્ય, વ્યાપારવાણિજ્યનિષ્ઠાત, જૈન વ્યાપારીઓ, સંસ્કારી કુટુંબો વસે છે, તેવા એક સંસ્કારી અને પરમ શ્રદ્ધાળુ શેઠશ્રી નેમચંદભાઈ દેવશી દોશી અને તેઓશ્રીના ધર્મપરાયણ ધર્મપત્ની ભાલુબહેનને ત્યાં સંવત ૧૯૩૫ ના ભાદરવા વદી ૩૦ ના રોજ શેઠશ્રી કેશવલાલભાઈનો જન્મ થયો હતો.

પંદરમે વર્ષે સંવત ૧૯૫૦ ની સાલમાં એ પુણ્યપ્રભાવક પુરુષ શેઠશ્રી કેશવજીભાઈને ભારતદેશના પાટનગર શહેર કલકત્તામાં સદ્ભાગ્ય લઈ ગયું. પ્રથમ વ્યાપારી લાઈનનો અનુભવ મેળવવા નોકરી સ્વીકારી, તેમાં કુશળતા પ્રાપ્ત થતાં ઉચ્ચ રહેણી-કરણીને લીધે શેઠશ્રી જોડા કરમચંદની પેઢીમાં ભાગીદાર તરીકે જોડાયા, અને સંવત ૧૯૬૪ ની સાલમાં કેશવજી કું. ના નામથી શેઠશ્રીએ સ્વતંત્ર વહીવટ શરૂ કર્યો જે આજ સુધી અબાધિત સુવ્યવસ્થિત હોવા સાથે કલકત્તા જેવા પાટનગરમાં મજકુર પેઢીએ અગ્રસ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું.

પૂર્વપૂણ્ય અને ભુદ્ધિ-આતુર્યવડે લક્ષ્મીદેવી પ્રસન્ન થતાં સાથે ધર્મસેવા અને આત્મકલ્યાણ માટે સુકૃતની લક્ષ્મીવડે દાનપ્રવાહ પણ શરૂ કર્યો.

શેઠશ્રી કેશવજીભાઈને એ પુત્રો હૈયાત છે, અને ભાવિભાવ બળવાન હોવાથી મહોટા પુત્ર ભાઈ નરોત્તમદાસનો સ્વર્ગવાસ થયો. તે પુત્રરત્ન સંગીતના પૂરા નિષ્ણાત હોવાથી ઘણા મેઠલો (ચાંદો) પણ મેળવ્યા હતા.

શેઠશ્રી કેશવજીભાઈ ધર્મસેવા સાથે ઘણા વર્ષથી સંઘમાં તનમનધનનો નિરંતર સદ્વ્યયોગ કરી રહેલ છે અને હાલમાં તો જૈન સંઘના પ્રમુખ તરીકે વીશ વર્ષથી બિરાજે છે. કલકત્તા કેનીંગ સ્ટ્રીટ નં. ૯૬ જ્યાં શિખરબંધ જૈન દેરાસર બંધાય છે, તેના ખાતમુહૂર્તની ક્રિયા શેઠ સાહેબના હસ્તે હમણાં જ થયેલ છે અને જિન-મંદિરને દેવવિમાન સરખું બનાવવા શેઠશ્રી કાળજીપૂર્વક ધ્યાન આપે છે અને તૈયાર થતાં તે માટે પોતાની સંપત્તિનો સદ્વ્યય કરવાની શુભ ભાવના સેવે છે.

૭૧ વર્ષની ઉંમર હોવા છતાં વ્યવહાર, વ્યાપાર અને ધાર્મિક સેવામાં યુવાનને હંફાવે એવી કાર્યવાહી કરી શકે છે.

આવા પ્રભાવશાળી જૈનબંધુ આ સભાની કાયવાહી બાણી પેટ્રન (મુરબ્બીપદ) સ્વીકારવાથી આ સભા ગૌરવ લે છે અને પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે કે શેઠશ્રી દીર્ઘાયુ થઈ શારીરિક, આર્થિક, આધ્યાત્મિક લક્ષ્મી વિશેષ મેળવી આત્મકલ્યાણ સાધે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૭.

માગશિર્ષ

પુસ્તક ૪૮ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૭.

:: તા. ૧૪મી ડીસેમ્બર ૧૯૫૦ ::

અંક ૫ મો.

સામાન્ય જિન સ્તવન

(ચાલ-ઈતને દૂર હો હુજૂર, કેસે મુલાકાત હો.)

મુક્તિ માથું મૈં પ્રભુજી વિનતિ મોરી માન લો,
કુછ મહેર કરો મુજ હુઝ હરો પ્રભુ અજૈ મોરી ધ્યાન લો.
મુક્તિ માથું

દેવાધિદેવ સેવના ચાહું પ્રભુજી દીજીએ,
ભવભવમેં માથું ભક્તિ તેરી પ્રભુજી મહેર દીજીએ;
દિલમેં ધરું મૈં ધ્યાન તેરા પ્રભુ નિત્ય દિન ઓર રાત હો.
મુક્તિ માથું

હુ મૈં બહેત ક્યા હો સ્વામી જ્ઞાની તુમ હો જાન લો,
જીગરકી મેરી ભક્તિકો પ્રભુજી નિત્ય માન લો;
દિલમેં જાંઘૂ નામ જપે પ્રભુ નિત્ય દિન ઓર રાત હો.
મુક્તિ માથું

મુનિરાજ શ્રી જાંખવિજયજી મહારાજ.

॥ नमः श्रीअन्तरिक्षपार्श्वनाथाय ॥

श्रीअन्तरिक्षपार्श्वनाथजी तीर्थ.

(अंक ३ नं०, पृष्ठ ५० थी भा.)

श्री अन्तरिक्षपार्श्वनाथभगवानना तीर्थने वडीवट करवाने श्वेतांबरने संपूर्ण अधिकार आपता, अन्तरिक्षपार्श्वनाथभगवाननी भूर्तिनी पोतपोतानी विधिप्रमाणे वाराहरती सौना टाईम हरमियान पूजा करवाने श्वेतांबर दिगंबर जनेने अधिकार आपता, तथा भूर्तिने लेप करवाने श्वेतांबरने अधिकार आपता प्रिवीकाउन्सीलना यूकाहा सुधीना छति-हासने आयले गतांकांमां जेष्ठ गया छीये. पोतकरोना हाथमां तीर्थ हुतुं ते वणते पण भूर्तिने लेप करवामां आवतो हुतो. पोतकरोना हाथमांथी छाडाया पछी सने १६०८ मां लेप कराववामां आव्यो, पण दिगंबरने लेढाना ओज्जरोथी कच्छोट तथा कंदोराना भागने ओही नाज्या तेथी श्वेतांबरने कोर्टमां डेस हाजिर कर्यो अने तेनो नागपुरनी कोर्टथी सने १६२३ मां यूकाहा आव्यो तेमां मंदिर अने भूर्तिना वडीवटने अने छटिसूत्र तथा कच्छोट सहित लेप करवाने श्वेतांबरने अधिकार भज्यो. आथी श्वेतांबरने तरत न सने १६२४ मां लेप कराव्यो. जे के आ वणते दिगंबरने कोर्टमां अटकाववाणी (Stay) भागणी करी हुती, पण ते मंजूर थई नहोती. आथी तेमणे तेमना पूजना टाईम हरमियान रोज गरम उकणता इध अने पाणीना प्रक्षाल करीने लेपने घाई नांभवानो प्रयत्न कर्यो अने लेपने धणुं नुकसान पडोयाउथुं. आ रीते दिगंबरने तेमने मजेश पूजना अधिकारनो सदुपयोग (!) करीने राख थाया. तयारगाह तेमणे प्रिवी काउन्सीलमां अपील करी तेनो पण यूकाहा नागपुरना यूकाहानी जेम श्वेतांबरनी तरङ्गमां न आव्यो. आथी द्विर्द्वं सुबद्धं भवति । जे न्यायथी श्वेतांबरनो अधिकार पाकेपाके थई गयो. अटले श्वेतांबरने मंदिरमां रीपेरींग कामनी शरूआत करी. जे प्रमाणे श्वेतांबरने भूर्तिने लेप कराववाणी पण सने १६३४ मां तैयारी करी; परंतु दिगंबरने ते सामे वाधो उठाव्यो अने सीवील प्रोसीजर कोडनी ४७ मी क्लेमने आधारे आकोलानी कोर्टमां तेमणे अरल (Application) करी के—‘ श्वेतांबरने प्रिवी काउन्सीलना यूकाहाथी लेप

१ सीवीलप्रोसीजर कोडनी ४७ मी क्लेम नीचे प्रमाणे छः—

47. (1) All questions arising between the parties to the suit in which the decree was passed, or their representatives, and relating to the execution, discharge or satisfaction of the decree shall be determined by the court executing the decree and not by a separate suit.

(2) The Court may, subject to any objection as to limitation or jurisdiction, treat a proceeding under this section as a suit or a suit as a proceeding.

કરવાનો બલે અધિકાર મળ્યો હોય, પણ તેમાં લેપ ક્યારે કરવો તેમજ લેપમાં કટિસૂત્ર અને કચોટની પહોળાઈ તથા બહાઈનું પ્રમાણ કેટલું રાખવું, એની કશી સૂચના ન હોવાથી જ્યાંસુધી કોટ તરફથી એ વિષે નિર્ણય કરવામાં ન આવે ત્યાંસુધી શ્વેતાંબરોને લેપ કરવાની રજા ન મળવી જોઈએ. 'શ્વેતાંબરોએ આ સામે વાંધો ઉઠાવ્યો કે સિવીલ પ્રોસીજર કોડની ૪૭ મી કલમ નીચે આ અરજ થઈ શકતી નથી. આકોલાની કોર્ટના ન્યાયાધીશે શ્વેતાંબરોની આ દલીલને મંજૂર રાખી. અને ૧૧-૧-૧૯૩૭ ના ઓર્ડરથી દિગંબરોની અરજ કાઢી નાંખી. ૧ એટલે દિગંબરોએ તરત નાગપુરની હાઈકોર્ટમાં અપીલ કરી. હાઈકોર્ટે દિગંબરોની અરજ મંજૂર રાખી અને લેપની રીત નક્કી કરવા માટે આ કેસને આકોલાની કોર્ટ ઉપર પાછો મોકલી આપ્યો. કેસ ચાલ્યો અને તેમાં દિગંબરોએ કટિસૂત્ર અને કચોટના ચિહ્નને બહુ જ આછાપાતળા અને બારીક બનાવવાની માગણી કરી. શ્વેતાંબરોએ કહ્યું કે ભૂતકાળમાં અંતરિક્ષજીની મૂર્તિના લેપમાં જેવી કટિસૂત્ર અને કચોટની આકૃતિ કાઢવામાં આવતી હતી તેવી કાઢવાનો અમને અધિકાર મળવો જોઈએ. કોર્ટે બંને પક્ષના અનેક સાક્ષીઓની જુઝાની લીધી અને પુરાવાઓને આધારે ૧૩-૬-૧૯૪૪ તારીખે આવા આશયનો નિકાલ (Order) ર આપ્યો કે—

૧ મંદિરમાં સુધારા-વધારાનું કંઈ પણ કામ કાઢવામાં આવે તે સામે ગમે તેમ ખોટો વાંધો ઉઠાવવો એ દિગંબરોનો નિયતો કાર્યક્રમ થઈ પડ્યો છે. હમેશાં તેમના તરફથી કોઈ ને કોઈ કેસ કોર્ટમાં ચાલુ હોય જ છે. જો કે દરેક વખતે તેઓ કોર્ટમાં હાર્યા જ કરે છે, અને શ્વેતાંબરો જીત્યા જ કરે છે, તો પણ દિગંબરો નાહક કેસો લખાવીને તેમ જ નવા નવા વાંધાઓ ઊભા કરીને સમાજના પૈસાનું પાણી કરે છે, અને વૈમનસ્ય ઊભું રાખે છે.

૨. 27. Issue No. VI.-I-therefore, order that the Shwetambaris are entitled to restore the image to its original form in the following manner.

- (i) The Katisutra and the Kachota will be depicted in plaster.
- (ii) In depicting the two appurtenance on the image, the Shwetambaris shall not exceed their dimensions or form given below.
 - (a) Katisutra:-One inch in breadth (vernical) round the waist from one side to the other, so far as possible. One-third inch thick, semi-circular in form, i. e. protuberant.
 - (b) Kachota:-One ant (one eighth inch) thick, breadth of the upper part, D. A. (As per Ex. N. A. 3) two inches, breadth of the lower part G. B. (As per sketch, Ex. N. A. 3) two and half inches.

It has already been conceded by the Digambaris before the High Court that they would have no objection to the usual restrictions on the Punjabeing placed during the time of the restoration of the image

“શ્વેતાંબરોને કટિસૂત્ર તથા કચ્છોટની લેપમાં આકૃતિ કાઢવાનો અધિકાર છે. કટિસૂત્ર (કંદોરા)ની પહોળાઈ ૧ ઇંચ જેટલી રાખવી. અને કમરની એક બાજુથી બીજી બાજુ સુધી જ્યાંસુધી પહોંચે ત્યાંસુધી કમરને ફરતી કટિસૂત્રની આકૃતિ કાઢવી. કટિસૂત્રની જડાઈ $\frac{1}{8}$ એકતૃતીયાંશ ઇંચ જેટલી અર્ધ ગોળ આકારે કાઢવી.

કચ્છોટની જડાઈ $\frac{1}{4}$ એક અષ્ટમાંશ ઇંચ જેટલી રાખવી. અને પહોળાઈ ઉપરના (પ્રારંભના) ભાગે ૨, ઇંચ જેટલી અને નીચેના (છેડાના) ભાગ આગળ ૨ા, ઇંચ જેટલી રાખવી. મૂર્તિનો લેપ આવતો હોય ત્યારે અને સુકાઈ જાય ત્યાંસુધી પૂજા-પ્રસાદ ઉપર શ્વેતાંબરો પ્રતિબંધ મૂકે તે સામે દિગંબરોએ વાંધો ઉઠાવવો નહીં. અને શ્વેતાંબરોને જ્યારે લેપ કરવો હોય ત્યારે લેપ કરી શકે છે, એ સામે દિગંબરોને વાંધો ઉઠાવવાનો અધિકાર નથી.”

આ પ્રમાણે હુકમ (Order) મળવાથી શ્વેતાંબરોએ તરત જ લેપ કરવાની તૈયારી કરી દીધી અને જાહેર ખબર પણ આપી દીધી. તેટલામાં દિગંબરોએ આકોલાના ચૂકાદા સામે ફરી પાછી નાગપુર હાઇકોર્ટમાં સન ૧૯૪૪ માં અપીલ કરી. હાઇકોર્ટના યુરોપિયન જજ R. E પોલોકે ૮-૭-૧૯૪૭ ના રોજ નિકાલ (Order) આપ્યો અને તેમાં

to its original form. Similarly, the point raised by the Digambaris that the lape cannot be applied before expiry of 16 from the date of the previous lape has also been over-ruled by the High Court.

Dated 13-9-1944, Sd/-

I st Additional District Judge,
AKOLA.

1. 3. The learned Additional District Judge has held that the original dimensions for the Katisutra were 1 inch broad and $\frac{1}{3}$ inch thick in a semicircular form and that those of the kachota were a breadth ranging from 2 inches at the top to $2\frac{1}{2}$ inches at the bottom and a thickness of $\frac{1}{8}$ inch. Counsel has taken me through the evidence which has been discussed at length by the learned Additional District Judge, and I see no reason to differ from the view that he has taken. There is ample evidence to support that view, and the evidence of the Swetambaris is corroborated by one of the Digambari witnesses, namely, Nemaji (A. W. 6) who says that the kardora was of the diameter of a pice coin. I agree with the learned Additional District Judge's conclusions, and there is nothing I can usefully add to what he has to say.

આકોલા કોર્ટના ચોર્ડરને મંજૂર રાખીને દિગંબરોની અપીલ કાઢી નાંખી. અને ટીકા કરી કે દિગંબરો બાણી જોઈને કેસ લંબાવી રહ્યા છે માટે સ્વેતાંબરોને જે કંઈ કોર્ટનું ખર્ચ થયું છે તે ભરપાઈ કરી આપવા માટે દિગંબરોને હુકમ કર્યો.

આ હુકમ મળતાં જ સ્વેતાંબરોએ લેપની તૈયારી કરી દીધી તેટલામાં તે દિગંબરોએ નાગપુરની હાઈકોર્ટમાં લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ (Letters Patent Appeal) કરી અને લેપની અટકાયત ચાલુ રાખવાની (Continuation of the stay) માગણી કરી. પણ ૧૭-૩-૧૯૪૮ ના હુકમથી કોર્ટે એ અપીલ પણ કાઢી નાંખી, અને લેપ કરવા બદલ કોઈ પણ પ્રકારનો મનાઈ હુકમ આપવાની ના પાડી. આથી કોઈપણ જાતની આડખીલી વચમાં ન રહેવાથી ૩-૧૦-૧૯૪૮ તારીખે સ્વેતાંબરોએ લેપ કરાવવાની શરૂઆત કરી, અને લેપ સુકાઈ જતાં ૧૩-૧૧-૧૯૪૮ થી પૂજા-પ્રજ્ઞાલની શરૂઆત પણ કરવામાં આવી. અત્યારે આ સુંદર અને તેજસ્વી લેપથી મૂર્તિ ઝગમગ ઝળકી રહી છે. (ચાલુ)

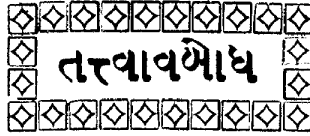
9. The appeals therefore fail and will be dismissed with costs. In the lower Court the learned Additional District Judge directed that the non-applicants should pay their own costs. He gave no reason for departing from the ordinary rule that costs should follow the even, and there is, in my opinion, no justification whatever for departing from the rule in this case. The Digambaris appear to me to have been generally litigating for the sake of litigation, and there is no reason why they should not pay the costs of the other side if the decision goes against them.

The cross-objection is therefore allowed, and I direct that the Digambaris, who were the applicants, should pay the costs of the non-applicants' in that Court. Counsel's fee in this Court Rs. 200/-, one set.

Sd/-R. E. Pollock,

Ag. Chief Justice.

8-7-1947.

લેખક:—આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકંસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૯ થી ચાલુ)

૫૩

સંસારમાં દેહાભ્યાસની ઉત્પત્તિ થઈ રહી છે. એટલા માટે રાગદ્વેષ બહુ જ બળવાન બનીને સંસારી જીવોને હેરાન કરી રહ્યા છે. વૈર-વિરોધની વૃદ્ધિને લઈને આત્મિક શુભોની હાનિ થઈ રહી છે, છતાં તે તરફ જરાય લક્ષ અપાતું નથી. પોતાનું બોલેલું અને માનેલું જનતાને સાચું મનાવીને જનતાથી ખાનપાન અને આદર-સત્કાર મેળવવાને માટે માયા-પ્રપંચ અને અસત્યનો છૂટથી ઉપયોગ થઈ રહ્યો છે. ધર્મના નામે ઋદ્ધિગૌરવતા, શાતાગૌરવતાની તૃષ્ણાઓ શાંત કરવા સતત પ્રયાસ કરવામાં આવે છે, છતાં સુખશાંતિ મેળવી શકાતી નથી. પણ તેથી ઉલટા કલેશિત થઈને દુઃખી જીવન ગાળી રહ્યા છે; કારણ કે સહુને પોતાના જ માન-સત્કાર અને પૂજા ગમે છે, પણ બીજાની પૂજા-સત્કાર ગમતા નથી, એટલે ઇર્ષા અને દ્વેષથી અત્યંત દુઃખ ભોગવાય છે.

૫૪

વેદનીય કર્મથી આત્માનું અહિત કે અશ્રેય થતું નથી; કારણ કે વેદનીય કર્મ તો કેવળીને પણ ભોગવવું પડે છે, પરંતુ માનસિક અશાંતિ, સંકલ્પવિકલ્પ અને અજ્ઞાનતાના કારણજૂત મોહનીયના ઉદયની ચિંતા કરવી અને મોહનીયને નિર્બળ બનાવવા આપણાથી બનતું બધું કરવું. કષાય અને વિષયને નિર્બળ બનાવવા વસ્તુ-તત્ત્વનું નિરંતર ચિંતન કરવું. કષાય અને વિષયો ઉપર વિજય મેળવવો ઘણું

જ કઠણ કામ છે. અત્યારે તો કષાય અને વિષયથી આપણે જગત પરાભવ પામી રહ્યું છે. ભાષાઓ શીખવાથી કે સિદ્ધાંતો વાંચી જવા માત્રથી અથવા તો વિનયપૂર્વક-અભિનયપૂર્વક સારાં ભાષણો કરવાથી કાંઈ કષાય-વિષય પરાભવ પામતા નથી, પણ વધારે બળવાન બનીને વધારે આત્માનું અહિતકર્તા થઈ પડે છે. જનતાની પાસેથી સારાં સારાં ખાનપાન અને આદરસત્કાર મેળવવાના આશયથી જગત સમક્ષ વિદ્વાન વક્તા કે પ્રસિદ્ધ વક્તા કહેવરાવવા જેટલો પ્રયાસ કરવામાં આવે છે તે પ્રબળ મોહનીયના ઉદયને લઈને થાય છે. અને તે કષાય તથા વિષયોને બળવાન બનાવવાનો પ્રયાસ છે કે જે એકાંતે આત્માનું અનીષ્ટ કરનાર છે. અને તે જ્ઞાન નથી પણ એક પ્રકારનું અજ્ઞાન છે.

૫૫

વીતરાગના સિદ્ધાંતો અને શાસ્ત્રો ભાવરોગના સ્વરૂપને ઓળખાવી તેને મટાડવાના ઉપાયો જણાવનારા છે. તેનો ભાવરોગથી પીડા પામતા આત્માઓ અભ્યાસ કરીને તેમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ઉપચાર કરીને પોતાનો ભાવરોગ મટાડીને ભાવઆરોગ્યતા મેળવી શકે છે, પણ વીતરાગના સિદ્ધાંતોનો સ્પર્શબોધશૂન્ય ઉપર ઉપરથી અભ્યાસ કરીને કષાય, વિષય અને અજ્ઞાનતાની પ્રેરણાથી જનતામાં વિદ્વાન કે વક્તા તરીકેની પ્રસિદ્ધિ મેળવી કષાય વિષયને પોષવા જેઓ પ્રયાસ કરે છે તેઓ ભાવરોગ મટાડવાના બદલે પુષ્કળ વધારી રહ્યા છે; તેમને

ભાવઆરોગ્યતા પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી. જેઓ આત્માથી પરાડ્મુખ થઈને અર્થાત્ આત્મદ્રોહી બનીને નામધારી દેહને પ્રસિદ્ધિમાં લાવવાને અથવા તો દેહને તથા ઇંદ્રિયોના વિષયોને પોષવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. તેઓ છેવટે દેહનો નાશ થવાથી અપરાધી બનીને અધમ ગતિ મેળવ્યા સિવાય બીજું કંઈપણ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી.

૫૬

જેઓ આત્માની કાળજી રાખ્યા સિવાય ઇંદ્રિયોને ગમે તેમ વર્તે છે તે આત્મદ્રોહી કહેવાય છે, આત્માને અશાંતિ ઉત્પન્ન કરનાર અનુચિત ઇચ્છાઓ છે; માટે કોઈપણ પૌદ્ગલિક વસ્તુ વાપરવાની ઇચ્છા થાય ત્યારે તે વસ્તુનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ વિચારવું. આત્માને શું લાભ મળે છે? પરિણામે શાંતિ ઉત્પન્ન કરે છે કે અશાંતિ? આત્મા અપરાધી બને છે કે નિરપરાધી? ઇત્યાદિ વિચાર કરવાથી ઇચ્છાઓ નબળી પડી જશે અને આત્મા અપરાધી થતો અટકશે.

૫૭

માનવ જીવનમાં તો કંઈક એવી અશાંતા ઉદયમાં આવતી નથી, પણ ભવાંતરમાં ભોગવવા યોગ્ય અનંતી અસદ્ધ અશાંતા સત્તામાં ભરી છે. તે સમય આવતાં જીવને ભોગવવી પડશે. જ્યાંસુધી સર્વ કર્મ ક્ષય ન થાય ત્યાંસુધી જીવને સુખશાંતિ મળી શકવાની નથી. જે સુખ શાંતિ માનવામાં આવે છે તે બધીયે બનાવટી છે; મોહઅસ્ત અજ્ઞાની જીવે માની લીધેલી છે. જ્યાં આઠે કમેનો ઉદય ચાલુ હોય અર્થાત્ આઠ પ્રકારના ભાવરોગ જીવ ભોગવી રહ્યો હોય ત્યાં સુખશાંતિ તથા આનંદ હોય શાનો? સુખશાંતિ આદિ આત્માના ધર્મ છે, તે અનુકૂળ વૈષયિક જડાત્મક વસ્તુઓના સંયોગથી પ્રગટ થાય નહિ, પણ અવરાય છે-દબાય છે, પછી સુખશાંતિ શાની?

૫૮

શાતાવેદની પણ કર્મ છે માટે તે પણ ભાવરોગ હોવાથી તેને ભોગવનાર સુખશાંતિ ભોગવે છે એમ કેવી રીતે કહી શકાય? તોય મોહનીય કર્મના દબાણથી શાતાવેદની ભોગવનાર ‘જીવને સુખશાંતિ ભોગવું છું’ એમ કહેવું પડે છે. આત્મધર્મના વિકાશ સિવાય કંઈપણ સાચું અને સારું છે જ નહિ અને તે વિકાશ કર્મના વિયોગ સિવાય થઈ શકે નહિ.

૫૯

જ્યારે મોહ નબળો પડી જાય છે ત્યારે આત્માને સાચું મળે છે. ધન સંપત્તિને વિપત્તિ સમજે છે, બનાવટી સુખશાંતિને અશાંતિ તથા દુઃખ સમજે છે, વિષયિક સુખના સાધનને આત્મશુદ્ધાતક તથા સાચી સુખશાંતિ-જીવન અને આનંદના બાધક સમજે છે. અને એટલા માટે જ તે આત્મા ધન, સંપત્તિ આદિ છોડી દઈને આત્મિકશુદ્ધિ મેળવવા ઉદ્યમ કરે છે. અજ્ઞાની જીવેને ઉદ્વેગ કરનાર કષ્ટાનુષ્ઠાન કરીને સંતોષ માને છે. અજ્ઞાની જીવે જેને દુઃખ માને છે તેને પોતે સુખ માને છે; કારણ કે કર્મક્ષય નિમિત્તે કરવામાં આવતાં કષ્ટાનુષ્ઠાન આત્મવિકાસ કરવાવાળાં હોવાથી પરિણામે સાચી સુખશાંતિ પ્રાપ્ત કરાવનારાં હોય છે માટે તેને દુઃખ નહિ પણ સુખ જ માને છે. જ્યારે મોહનીય સર્વથા નિર્બળ થઈ ગયું હોય ત્યારે જ આત્મા કંઈક સ્વતંત્રપણે સાચું સમજીને સાચું મેળવે છે. તે સિવાય તો સખળ મોહનીયથી નિર્બળ બનેલા આત્માઓ જૂઠાંને સાચું માની હેરાન થઈ રહ્યા છે, છતાં માની રહ્યા છે કે અમે સુખી છીએ, મોટા છીએ, પૂજ્ય છીએ, ઉદ્ધારક છીએ, તારક છીએ. આ બધુંયે મોહના નશાનું પરિણામ છે, માટે પ્રલાપ માત્ર છે, જરાય સાચું નથી.

(ચાલુ)

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીકૃત વીશ વિહરમાન સ્તવન મધ્યે ॥ દ્વિતીય શ્રી યુગમંધર જિનસ્તવન ॥

રૂપદાર્થ સાથે.

(સં.—ડોક્ટર વલ્લભલાલ નેણસીલાઈ—મોરબી)

શ્રી યુગમંધર વિનયું રે,
વિનતી અવધાર રે દયાલરાય;
એ પરપરિણતિ રંગથી રે,
મુજને નાથ હોગાર રે દયાલરાય. (૧)

રૂપદાર્થ:—પ્રાણાતિપાત વિરમણ, મૃષાવાદ વિરમણ, અદ્વતાદાન વિરમણ, મૈથુન વિરમણ તથા પરિબ્રહ્મસંબ્રહ વિરમણરૂપ પંચ મહાવ્રત તથા શાંતિ, માર્દવ, આજ્ઞવ, મુક્તિ, તપ, સંયમ, શૈલ્ય, સત્ય, અક્રિયનત્વ તથા બ્રહ્મચર્ય આદિ સર્વ ધર્મોમાં અનુવ્રતિ ધરાવનાર અહિંસા-દયાધર્મ છે, જેમાં સર્વ ધર્મનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

સર્વજ્ઞ તીર્થંકરદેવ હિંસાના એ પ્રકાર પ્રરૂપે છે. દ્રવ્યહિંસા અને ભાવહિંસા. પાંચ સ્થાવર આદિ એકેન્દ્રિય જીવો તથા બેઠેન્દ્રિય આદિ ત્રણ જીવોના દશ દ્રવ્ય પ્રાણને મારવું, કાપવું, હેઠવું, ઢુખવવું તથા તેનો વિયોગ કરવો તે દ્રવ્યહિંસા છે. પોતાના દ્રવ્ય પ્રાણની હિંસા કરવી તે સ્વદ્રવ્ય હિંસા અને અન્ય જીવના દ્રવ્ય પ્રાણની હિંસા કરવી તે પરદ્રવ્ય હિંસા છે. તથા તે કાર્યમાં મમત્વ કરી રહેલા જીવોના જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-તપ-વીર્ય-ઉપયોગ વિગેરે ભાવ-પ્રાણનો મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન તથા કષાયવડે ઘાત કરવો તે ભાવહિંસા છે. અર્થાત્ મિથ્યોપદેશવડે કોઈ જીવના દર્શન યુજીનો ઘાત કરી મિથ્યાત્વરૂપ પરિણમાવવો, સમ્યગ્જ્ઞાનથી ચૂકાવી અજ્ઞાનરૂપ પરિણમાવવો. તથા ક્ષમા યુજીનો ઘાત કરી ક્રોધરૂપ પરિણમાવવો તથા વિનય યુજીનો ઘાત કરી માનરૂપ પરિણમાવવો તથા સરસતા યુજીનો ઘાત કરી મામારૂપ પરિણમાવવો, મુક્તિ યુજીનો ઘાત કરી લોભરૂપ પરિણમાવવો-એ

વિગેરે તેની શુદ્ધ પરિણુતિનો ઘાત કરી અશુદ્ધ પરિણુમે પરિણુમાવવો તે ભાવહિંસા છે. તેમાં પોતાના ભાવપ્રાણની હિંસા કરવી તે નિજભાવહિંસા છે અને પર જીવના ભાવપ્રાણની હિંસા કરવી તે પરજીવ-ભાવહિંસા છે અને મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય, પ્રમાદ તથા યોગવું સેવન કરવું તે હિંસાના કારણો છે. તે કારણો સેવવાથી હિંસા થાય છે. કહ્યું છે કે—

કારણ જોગે કારણ નીપજે રે,
એહમાં કોઈ ન વાદ;
પણ કારણ વિણું કારણ સાધીધે રે,
તે નિજમત ઉન્માદ.—શ્રીચ્યાનંદધનજી.

એમ સ્વાદ્વાદ નય યુક્ત જિનપ્રરૂપિત દ્રવ્યહિંસા તથા ભાવહિંસાના સ્વરૂપથી અગ્નિજ્વલ તથા તેના કારણોથી અગ્નિજ્વલ મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવો એક સંયમ માત્ર પણ અહિંસા ભાવમાં વર્તી શકવાને અસમર્થ છે તથાપિ મોહમલ્લમાં બેભાન થયેલા હિંસામાં વર્તતા જતાં અમે દયા પાળીએ છીએ-દયાહુ છીએ એમ પોતાના જિહ્વાગ્રથી જલપના તથા મનમાં કલપના કરે છે પણ તેથી શું? સારી દયા પાળ્યા સિવાય તેના પરમેત્તમ ફલ મોક્ષસુખને પામી શકે નહીં.

પણ જે સ્વાદ્વાદ નય યુક્ત જિનપ્રરૂપિત દ્રવ્ય-હિંસા તથા ભાવહિંસાના સ્વરૂપનું તથા તેના કારણોનું સમ્યગ્જ્ઞાન ધરાવે છે. જે પરમેત્તમ ફલના ઉત્સુક છે, હિંસાનું ફલ જે બવબ્રમણ તેથી ઉદ્વિગ્ન બચતીત છે એવા સમ્યગ્દૃષ્ટિ જીવો જ અહિંસામાં વર્તી શકવાને સમર્થ છે. “પદમં નાણું તઓ દયા” જે જે અંશે અહિંસાભાવમાં વર્તે છે, તેને તેટલા

અંશે અહિંસક કહીયે; માટે ચોથા યુગસ્થાનકથી માંડી ઉપલાઉપલા યુગસ્થાનોમાં અહિંસક દશા નવ પ્રમાણ અધિકી અધિકી વર્તે છે, પણ હે ભગવંત! આપ હિંસાના સર્વે કારણોથી દૂરવર્તી હોવાથી સર્વોત્કૃષ્ટ તથા સર્વદા અહિંસક ભાવમાં વર્તો છો, રાગ-દ્વેષ રહિત હોવાથી સર્વે જીવો ઉપર એક સરખી રીતે દયા રાખો છો, તેથી સર્વે દયાલુ જીવોમાં આપ રાજ સમાન શિરોમણિ છો તેથી હે દયાલરાય! શ્રી યુગમંધર સ્વામિ ! કરુણાનિધાન તથા સમર્થ જાણી આપ પ્રતિ વિનંતિ ઉચ્ચારુ છું કારણ કે દયાલુ તથા સમર્થ હોય તે જ સેવકની વિનંતી અને મનોરથો જ પરિપૂર્ણ કરે, માટે મુજ સેવકની વિનંતિ કરુણાભાવે ચિત્તમાં ધારી “એ પરપરિણતિ રંગથી મુજને નાથ ઉગાર.” હે નાથ ! હે સ્વામી ! અનાદિ વિભાવવશે પુદ્ગલ પર્યાય જે શરીરાદિક તેમાં અહં-પણું માની, તે ઉપર અસંત રાગ કરી તેમાં તદ્દતીત થઈ રહ્યો છું. તથા તે શરીરાદિકને પ્રશસ્ત, કિતકારી કુટુંબીજનો મિત્રવર્ગ-નોકર, ચાકર તથા ધન, ધાન્ય, મણિ, ઔષધિ, આવાસ આદિ અનેક પુદ્ગલ પર્યાયોમાં તથા પંચેન્દ્રિયના અનેક મનોદા વિષયોમાં રાગવશે તદ્દતીત થઈ રહ્યો છું, તેને મેળવવા, રાખવા માટે અનેક પ્રયાસ કરું છું, અનેક વિકલ્પગલ રચું છું, તેની તૃષ્ણારૂપી આગમાં નિરંતર પ્રજ્વલિત થાઉં છું, તેના વિયોગે થાય તે માટે ભય બોગવું છું, તેના વિયોગે શોક-સંતાપ, આકંદ વિગેરેનો બોક્તા બનું છું અને પોતાની સહજ અનંત, સ્વ-તંત્ર અપૃથગભૂત સ્વક્ષેત્રવર્તી અવિનશ્વર સુખનિધાન આત્મપરિણતિથી વિયોગી રહું છું, માટે હે બક્ષા-વતસલ પ્રભુ ! એવી દૃષ્ટ પરપરિણતિના રંગથી મુજને હવે શીઘ્રમેવ ઉગારો.

કારક બ્રાહ્મક ભોગ્યતા રે,

મેં કીધી મહારાય રે દયાલરાય;

પણ તુજ સરીખો પ્રભુ લહી રે,

સાચી વાત કહાય રે દયાલરાય. (૨)

રૂપાર્થ:-સર્વે દ્રવ્યો અસ્તિત્વ, વસ્તુત્વ, દ્રવ્યત્વ,

પ્રમેયત્વ, અગુરુત્વ, અને સત્ત્વ સ્વભાવવંત હોવાથી પોતાના યુગ પર્યાયોના કર્તા, બ્રાહ્મક, વ્યાપક આદિ-પણે પોતાની સત્તાશ્રમિમાં સર્વદા વર્તે છે. તથા વળી “ક્ષેત્રકાલભાવાનામ્ એકસમુદાયિત્વં દ્રવ્યત્વમ્” ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવનું એક સમુદાયીપણું તે દ્રવ્યત્વ છે માટે દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવ પરસ્પર અભેદ છે-અપ્રથ-ગભૂત છે તેથી કોઈ દ્રવ્ય બીજા દ્રવ્યના ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવમાં પ્રવેશ કરવા સર્વથા અસમર્થ છે માટે નિશ્ચય નયે કોઈ દ્રવ્ય અન્ય દ્રવ્યનો કારક, કર્તા, બોક્તા, બ્રાહ્મક, વ્યાપક, આધાર, આધેય વિગેરે થઈ શકે નહીં, તથાપિ જીવમાં અનાદિ વિભાવ સ્વભાવ હોવાથી હું મિથ્યાત્વ અજ્ઞાનવશે પરપરિણતિ-પુદ્ગ-લપર્યાયો વિષે કર્તા-બોક્તા-બ્રાહ્મક, વ્યાપક આદિ ભ્રુદ્ધિ કરી મારી આત્મિક સ્વતંત્ર સિદ્ધિથી વિયોગી રહ્યો, પણ હે યુગમંધર સ્વામી ! આપને સંપૂર્ણ નયે પોતાના પરિણામના કર્તા, જ્ઞાતા તથા તેમાં જ રમણ કરનાર તથા તેનો જ આસ્વાદન-અનુભવ લેનાર હોવાથી સાચા પ્રભુ જાણી, આપ પ્રતિ હું મારી સાચી કથા નિવેદન કરું છું. (૨)

યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમાં રે,

પરકર્તૃત્વ વિભાવ રે દયાલરાય;

અસ્તિ ધર્મ જે માહરો રે,

એહુનો તથ્ય અભાવ રે દયાલરાય. ૩

રૂપાર્થ:-અનાદિ કાલથી જો કે મારા જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રરૂપ આત્મયુગમાં પરકર્તૃત્વાદિ વિભાવનો સંક્લેષ થયેલો છે તેથી હું અનાદિ કાલથી પર-કર્તૃત્વાદિ વિભાવરૂપ પરિણમું છું તો પણ સત્તાગતે રહેલા મારા અસ્તિધર્મમાં-સામાન્ય સ્વભાવમાં ખરે-ખર તે વિભાવનો અભાવ છે, કારણ કે સામાન્ય સ્વભાવ સદા નિરાવરણ છે, માટે જો હું મારા અસ્તિધર્મ તરફ લક્ષ આપું, તેને પ્રગટ કરવા રચિ ધરું તો નિશ્ચય કમંજન્ય ઉપાધિરૂપ વિભાવનો સમૂલ નાશ કરી સંપૂર્ણ શુદ્ધ સુખનિધાન અસ્તિધર્મનો બોગી થાઉં. આદિ અનંતકાલ સુધી એ અવસ્થામાં અવસ્થિત રહું. (૩)

પરપરિણામિકતા દશા રે,
લહી પરકારણુ યોગ રે દયાલરાય;
ચેતનતા પરગત થઈ રે,
રાત્રી પુદ્ગલ ભોગ રે દયાલરાય. (૪)

રૂપણ્થર્થ:-જ્ઞાનાવરણાદિ દ્રવ્યકર્મ તથા કાવ-
કર્મના ઉદયવશે પરપરિણામિક દશાને પ્રાપ્ત થયો
છું, અર્થાત્ પરદ્રવ્યના પરિણામને પોતાનો પરિણામ
માનું છું એટલે મન-વચન-કાયાની ક્રિયાને આત્મ-
ક્રિયા માનું છું તેથી મારી ચેતનતા પરપરિણામમાં
વ્યાપી-પરગત થઈ, પુદ્ગલ પર્યાયોને ભોગવવામાં
રાત્રી-આસક્ત થઈ-લીન થઈ-ભાં જ રચિત થઈ તેથી
આત્મપરિણામનો ભોગ લેવા અવકાશ મળ્યો નહીં.

અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જડ અછે રે,
વીર્યશક્તિ વિહીન રે દયાલરાય;
તું તો વીરજ જ્ઞાનથી રે,

સુખ અનંતે લીન રે દયાલરાય. (૫)

રૂપણ્થર્થ:-આત્માને અશુદ્ધ પરિણામે અર્થાત્
અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને કષાયરૂપ પરિણમવામાં શુભા-
શુભ કર્મોદયવડે પુદ્ગલ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયનો સંબંધ
તે નિમિત્ત છે પણ તે શુભાશુભ કર્મોદય, જડ
ચેતનતા રહિત તેમજ વીર્યશક્તિ રહિત હોવાથી તેનો
આત્માને અશુદ્ધ પરિણામે પરિણામવામાં પોતાની
મેળે કારણુ અનવાને અસમર્થ છે તથા કારણ પદ
તો ઉત્પન્ન પર્યાય છે માટે જ્યારે કર્તા કાર્ય સાધવાનો
શ્રમિત થઈ તેને નિમિત્તમાં વાપરે ત્યારે તેમાં કારણ
પદ ઉત્પન્ન થાય છે. જે આત્મા પ્રમાદભાવમાં વર્તે
તો તે શુભાશુભ કર્મોદય અશુદ્ધ પરિણામનું નિમિત્ત
થાય પણ પોતે સચેત થઈ પોતાના શુદ્ધ કાર્યનો
કર્તા થાય ત્યારે કારક ચક્ર સુદૃઢ અને શુભાશુભ
કર્મોદયે અશુદ્ધ પરિણામે પરિણમે નહીં, તો તે
પુદ્ગલો નિમિત્ત પણ થઈ શકે નહિ. જેમ કુંભાર
ઘર કાર્યનો શ્રમિત થાય નહીં તથા દંડ-ચક્રાદિને
તે ઘરકાર્ય સાધવામાં વાપરે નહિ તો દંડ-ચક્રાદિ
તે વારે ઘરકાર્યના નિમિત્ત કહેવાય નહીં. પણ હું
અનાદિ વિકાસવશે રાગ-દ્વેષે પરિણમવાની દ્રઢ

ટવથી તે પુદ્ગલ જડમાં કારણપદ ઉત્પન્ન કરી
અશુદ્ધ પરિણામે પરિણમું છું તેથી આત્મિક શુદ્ધ
કાર્ય કરવામાં આત્મવીર્યે અસંત લીન થઈ રહ્યો છું,
અર્થાત્ અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત સુખરૂપ
અનુપમ આત્મ વ્યક્તિથી રહિત કંગાલ બની અત્યંત
પરાધીન, દરિદ્ર-દયામણી અવસ્થાને ભોગવું છું પણ
હે પ્રભુ ! તમે તો અનંત જ્ઞાનવીર્યના પરિપૂર્ણ-
પણાથી-પૂર્ણ વ્યક્તિથી સદૃજ. અકૃત્રિમ-સ્વતંત્ર-
એકાંતિક, અંતાતીત, અવ્યાપાધ-આત્મિક સુખમાં
લીન-સંતૃપ્ત-નિમગ્ન થઈ રહ્યા છો. (૫)

તિણુ કારણુ નિશ્ચય કર્યો રે,

સુખ નિજ પરિણુતિ ભોગ રે દયાલરાય;

તુજ સેવાથી નીપજે રે,

ભાંજે ભવ ભય શોગ રે દયાલરાય. (૬)

રૂપણ્થર્થ:-તેથી ન્યાય યુક્ત જ્ઞાનદૃષ્ટિથી મને
એવો નિશ્ચય થયો છે કે-હે ભગવંત ! કર્મરૂપ રજથી
સર્વથા નિર્લેપ સ્ફટિક સમાન તમારા સંપૂર્ણ,
નિર્મલ, પવિત્ર ગુણોનું સેવન કરતાં-ભક્તિ કરતાં
મારી આત્મપરિણુતિરૂપ અપાપ્ય, અખૂટ, સ્વતંત્ર,
પૂર્ણાનંદમય, સદૃજ આત્મસંપદાના ભોગની મને પ્રાપ્તિ
થશે તથા ‘ભાંજે ભવ ભય શોગ’ અનાદિકાલથી
ચાર ગતિરૂપ ભવસમુદ્રમાં અજ્ઞાનવશે અનેક દુઃસહ
દુઃખો તથા તજ્જન્ય ભય, શોક, સંતાપ, આકંદ
ચિત્તે સહુ છું, તેનો સદૃજ લીલામાત્રમાં નાશ થશે. ૬

શુદ્ધ રમણુ આનંદતા રે,

ધ્રુવ નિરસંગ સ્વભાવ રે; દયાલરાય

સકલ પ્રદેશ અમૂર્તતા રે,

ધ્યાતા સિદ્ધિ ઉપાય રે. દયાલરાય (૭)

રૂપણ્થર્થ:-અચલ, અબાધિત, નિરાવરણ, શુદ્ધ
પરમાત્મ પદ રમણ-અનુભવજન્ય આનંદને તથા
પોતાના ધ્રુવ અર્થાત્ પોતાના દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવે
સદા સત્, અનંત અવ્યય ગુણનો પિંડ, તથા
નિરસંગ-સકલ પરભાવ પરિબ્રહ્મથી અતીત એવા
આત્મભાવને તથા અલેશી, અરપર્શી, અગંધી, અવર્ણી,
અરસી, અક્રોધી, અમાયી, અમાની, અલોભી, અવેદી

આદિ અનેક વ્યતિરેક ગુણોના સમૂહરૂપ સકલ પ્રદેશ અમૂર્તિ પિંડ આત્મ દ્રવ્યને સર્વે પરદ્રવ્યની મૂર્છાથી પોતાની આત્મપરિણુતિ વારી પોતાની આત્મભૂમિમાં સ્થિત કરી-લીન કરી પોતાની સર્વે વીર્યશક્તિ એકત્ર કરી એકાગ્ર ચિત્તે ધ્યાતાં અમૂર્ત પરમાત્મ-પદની સિદ્ધિ થાય-ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા થાય.

સમ્યક્તત્ત્વ જે ઉપદિશ્યો રે,

સુણુતા તત્ત્વ જણાય રે દયાલરાય;

શ્રદ્ધા જ્ઞાને જે પ્રદ્યો રે,

તેહિ જ કાર્ય કરાય રે દયાલરાય. (૮)

રૂપદ્રાર્થ:-દ્રવ્યના સર્વે પર્યાયના અજ્ઞાન વિનાના એકાંતવાદીઓ (મિથ્યાવાદીઓ)ના વિદ્યમાનરૂપ ભવ-ભ્રમણના હેતુભૂત દુર્નયથી પરિપૂર્ણ અજ્ઞાનજન્ય સિદ્ધાંતથી ઉપજતા અજ્ઞાનરૂપ અધિકારના સમૂહનો નાશ કરનાર, સકલ નય તથા પ્રલક્ષ-પરોક્ષ પ્રમાણથી અબાધિત-સ્વાહાદ્યુક્ત, અવ્યાપ્તિ, અતિવ્યાપ્તિ તથા અસંભવાદિ સકલ દૂષણો રહિત જીવાદિ તત્ત્વોનું સત્ય સ્વરૂપ પ્રતિપાદન કરનાર જિનેશ્વરના પરમ કથ્યાણુકારી વચ્ચનો, શ્રવણ-મનન-નિદિધ્યાસન કરતાં, સંશય, વિપર્યય અને અનધ્યવસાય રહિત તત્ત્વ સ્વરૂપનું સમ્યગ્જ્ઞાન થાય તે સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન યુક્ત જે આત્મસ્વરૂપ જાણીયે-અદ્વલ્ય કરીયે તે જ પર-માત્મ સિદ્ધિના સાધક બની શકીયે. જ્યાંસુધી આત્મદ્રવ્યનું સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યગ્દર્શન થયું નથી ત્યાં સુધી આદરેલું ચારિત્ર તે સમ્યક્ વિશેષણને પ્રાપ્ત થઈ શકે નહિ. અને સમ્યક્ ચારિત્ર વિના કદાપિ કાળે મોક્ષની પ્રાપ્તિ થઈ શકે નહિ. (૮)

કાર્યરૂચિ કર્તા થયે રે,

કારક સવિ પલરાય રે દયાલરાય;

આતમગતે આતમ રમે રે,

નિજ ધર મંગલ થાય રે દયાલરાય. ૯

રૂપદ્રાર્થ:-જ્યાંસુધી જીવ મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનકે વર્તે છે, સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ થઈ નથી ત્યાંસુધી અનાત્મ વસ્તુમાં આત્મભુદ્ધિ-અદ્વંપણ માને છે, અર્થાત્ પુદ્ગલ રક્ષોથી બનેલું ચૈતન્ય શૂન્ય જે પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ થાય એ નિર્વિવાદ છે. (૧૦)

શરીર તેમાં લોલીભૂતપણે પરિણમી પોતાનું આત્મઅંગ માને છે તથા તે શરીરને જે પ્રશસ્ત, હિતકારી પદાર્થો-સ્ત્રી-ધન-કુટુંબાદિને પોતાનાં હિતકારી માને છે, તેઓમાં રાગ-રસે રીઝે છે સંસારભ્રમણ પરિ-પાટીને વધારે છે અને તે શરીરાદિને પોતાના સાધ્ય જાણી નિરંતર તેને સાધવા માટે અનેક પ્રયાસ કરે છે. તેને જ પોતાનું કાર્ય જાણે છે અને અજ્ઞાનવશે પોતે પરકર્તૃત્વભાવે પરિણમે છે. તેથી કારકચક્ર શુદ્ધ સ્વભાવથી વિરુદ્ધ બાધકભાવે પરિણમે છે, પણ બ્યારે આત્મા યોગ્ય કારણવડે સમ્યગ્જ્ઞાનનો લાભ પામે, અનંત પરમાત્મદમય સંપૂર્ણ સુખના હેતુ પરમાત્મપદરૂપ પોતાના શુદ્ધ સાધ્યને ઓળખે ત્યારે પર સાધ્ય તરફ અરૂચિ થાય અને પોતાનું શુદ્ધ સાધ્ય સાધવાની રૂચિ થાય, શુદ્ધ કાર્ય કરવાનો અભિલાષી થાય ત્યારે જે કારકચક્ર બાધકભાવે અર્થાત્ આત્માના જ્ઞાન-દર્શન-સુખ-વીર્યની ધ્રાત કરવારૂપ કાર્યે પરિણમતું હતું તે સાધક ભાવે એટલે શુદ્ધ જ્ઞાન-દર્શન-સુખ-વીર્ય સાધવારૂપ પરિણમે એટલે આત્મા પોતાના શુદ્ધ પરિણામે વર્તે, તેમાં રમણ કરે, ત્યાં જ સ્થિત થાય એમ થતાં આત્માના સર્વે પ્રદેશો મંગલ થાય અર્થાત્ કર્મરૂપ રમ ગળી જાય. અત્યંત સુખનિધાનનો લાભ થાય. (૯).

ત્રાણ શરણુ આધાર હો રે,

પ્રભુજી લવ્ય સહાય રે દયાલરાય;

દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે,

જિન પદકજ સુપસાય રે દયાલરાય. ૧૦

રૂપદ્રાર્થ:-હે પ્રભુજી! આપ ચાર ગતિરૂપ ભવ-ભ્રમણના દુઃખથી ત્રાણ અર્થાત્ રક્ષણ કરનાર તથા મહાન દુઃખદાયી જ્ઞાનાવરણાદિ પ્રચંડ અષ્ટ કર્મ શત્રુઓથી કરતા ભય પ્રાણીઓને શરણુ હો તથા ભવસમુદ્રમાં ડૂબતા ભવ્ય પ્રાણીઓને હસ્તાવક્ષંબ રૂપ હો તથા ભવ્યજીવોને મોક્ષલક્ષ્મી વસાવવામાં પરમ સહાયભૂત હો, તેથી હે ગુણસાગર! આપના નિર્મલ ચરણકમલના પસાયથી દેવમાં ચંદ્રમા સમાન નિર્મલ ચરણકમલના પસાયથી દેવમાં ચંદ્રમા સમાન પરમાત્મપદની પ્રાપ્તિ થાય એ નિર્વિવાદ છે. (૧૦)

સંગહણી (સંગ્રહણી)

(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

સંસ્કૃતમાં 'સંગ્રહ' શબ્દ છે. આ શબ્દનું નારી જાતિનું રૂપ 'સંગ્રહણિ' તેમજ 'સંગ્રહણી' થાય છે. એને મળતા આવતા પાઠ્ય (પ્રાકૃત) શબ્દ 'સંગહણિ' અને 'સંગહણી' છે. પદાર્થનું સંક્ષેપમાં પ્રતિપાદન કરનાર અંથને-સારસંગ્રહક અંથને પાઠ્યમાં 'સંગહણિ' કે 'સંગહણી' અને સંસ્કૃતમાં 'સંગ્રહણિ' કે 'સંગ્રહણી' કહે છે. જેમ 'સંગહણિ' ઇત્યાદિ સંક્ષેપસૂચક શબ્દ છે તેમ 'સમાસ' શબ્દ પણ છે.

કેટલીક જૈન કૃતિઓના અંતમાં 'સમાસ' શબ્દ જોવાય છે. જેમ કે ખેતસમાસ અને જળુ દ્વીવસમાસ. એવી રીતે કેટલીક જૈન કૃતિઓને 'સંગહણી' ના નામે ઓળખાવાય છે. વળી કેટલીક કૃતિના અંશોના પણ 'સંગહણી' શબ્દપૂર્વક વ્યવહાર કરાય છે.

પડિક્કમણુ-સંગહણી-ભદ્રબાહુસ્વામીએ રચેલી મનાતી આવરુસયનિજ્જુતિ એ કેટલાક વિદ્વાનોને મતે મૂળ સ્વરૂપમાં આજે મળતી નથી, પરંતુ એમાં વખતોવખત ઉમેરા થઈ એનો જ દેહ અંધારો તે સ્વરૂપે આજે આપણને મળે છે. પ્રો. લોચમને આ નિજ્જુતિના ચાર ઉદ્ધાર કદમ્યા છે. એ પૈકી પહેલા ત્રણ ઉદ્ધારો અનુક્રમે ભદ્રબાહુસ્વામી, સિદ્ધસેન (દિવાકર) અને જિનભટ્ટને હાથે થયા છે. બીજા ઉદ્ધારની વેળાએ પેટિયા (પીઠિકા) અને સંગહણી(સંગ્રહણી)ને સ્થાન અપાયું.^૧ આ સંગ-

હણીનો સંબંધ આવરુસયના છ અંશો પૈકી પડિક્કમણુ પ્રતિકમણુ) સાથે છે. એને પડિક્કમણુ સંગહણી કહે છે. એમાં ૮૦ ગાથા છે. જિન-રત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૨૫૬)માં ૧૬૬ ગાથાની પ્રતિકમણુ સંગ્રહણીની નોંધ છે. આ પ્રતિકમણુ-નિર્ચુકિત(પડિક્કમણુનિજ્જુતિ)માં તો ૫૧ થી ૫૩ જેટલી ગાથા જોવાય છે. એટલે લગભગ ૧૧૧ જેટલી સંખ્યા એમાં તો ઓછી છે.

જિનભદ્રીય સંગહણી—જૈન જગતમાં 'ભાવ્ય-કાર' તરીકે ઓળખાવાતા અને વિસેસાવરુસય-ભાસ, વિસેસણુવધ, જ્યકપસુત, ખેતસમાસ ઇત્યાદિના કર્તા ક્ષમાશ્રમણુ જિનભદ્રગણિએ પાઠ્ય-માં-જણા મરહટ્ટોમાં પદ્યમાં સંગહણી રચી છે. એને બુદ્ધસંગ્રહણી કહે છે. પદ્યવળા ઇત્યાદિ જૈન ગ્રંથ કૃતિઓના દોહનરૂપે અને સૌ કાષ્ઠ જૈનના-આવિકાઓના સુદ્ધા ઉપયોગ માટે રચાયેલી આ સંગહણીનું પઠનપાઠન એટલા વિશાળ સ્વરૂપમાં થયું હાથે છે કે એના અભ્યાસીઓએ એમાં વિસ્તારાદિના ભયથી નહિ અપાયેલી બાબતોને લગતી ગાથાઓ અહીંતહીંથી લખને એવું કહેવર વધારી દીધું. એમ જણાય છે કે અસલ એમાં લગભગ ૨૭૧ ગાથાઓ હશે. આજે એમાં લગભગ ૪૧૬ ગાથાઓ જોવાય છે. આ સનનીય કૃતિ ઉપર મલય-ગિરિસરિની ડીકા, પૂર્ણભદ્રના શિષ્ય શાલ્લિભદ્રે વિ. સં. ૧૧૩૬ માં રચેલી વિવૃત્તિ, મુનિપતિયરિત ૥

૧ જુઓ જિનભદ્રીય સંગહણી(ગા. ૧)ની મલયગિરિસરિકૃત વૃત્તિ(પત્ર ૨ આ). ૨ જુઓ મારું પુસ્તક A History of the Cononical Literature of the Jains (p. 174).

૩ આ ટીકાના મંગલાચરણમાં મૂળના કર્તાના નામ તરીકે જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણુનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ છે; બાકી મૂળમાં કર્તાનું નામ નથી. વિશેષમાં આ ટીકા ૩૫૩ માથા ઉપર છે.

કર્તા હરિભદ્રકૃત વૃત્તિ, જિનવલ્લભની વૃત્તિ તેમજ એક અઘાતકર્તા ટીકા છે. આ પૈકી પ્રાચીન અને વિશ્વ-સર્વાધી ટીકાઓનો મૂળ સદિત સમીક્ષાત્મક અભ્યાસ કરતાં કંઈ કંઈ ગાથાઓ પ્રક્ષિપ્ત છે તે જાણી શકાય. આ પ્રયાસ કરવા જેવો છે. આની સફળતા માટે એક બીજો માર્ગ પણ મુદ્દલ કરવો જોઈએ અને તે આ કૃતિની પ્રાચીન હાથપોથીઓના અન્વેષણનો છે. જેસલમેરના ભંડારમાં આની કોઈ જૂની હાથ-પોથી હોય તો એ કામમાં લઈ શકાય.

શ્રીચન્દ્રીય સંગ્રહણી—જૈન પાઠશાળાઓમાં આજકાલ સામાન્ય રીતે પ્રતિક્રમણસૂત્ર, જીવ-વિચાર, નવતારવ, દંડક, સંગ્રહણી અને કર્મ-ગ્રન્થનો અભ્યાસ કરાવાય છે. આ સંગ્રહણી જિન-ભદ્રીય નહિ, પરંતુ ‘મલ્લારી’ હેમચન્દ્રસૂરિના શિષ્ય-લેશ (યાને લઘુશિષ્ય) શ્રીચન્દ્રસૂરિએ રચેલી કૃતિ છે. આ શ્રીચન્દ્રસૂરિએ વિ. સં. ૧૧૯૩માં સુણિ-સુવ્વચચરિય (મુનિસુવ્વચરિય) પદમાં રચ્યું છે. એમની બીજી સુપ્રસિદ્ધ કૃતિ તે ખેતસમાસ છે. આમ આ આચાર્યે ક્ષમાશ્રમણની પેઠે જૈન ભૂગોળ અને ખગોળ રચેલ છે.

શ્રીચન્દ્રસૂરિના સમયમાં જિનભદ્રીય સંગ્રહણીનું પ્રમાણ પહેલાં કરતાં વધી ગયું હતું એટલે સંક્ષિપ્ત કૃતિ રચ્યા આ સૂરિ પ્રેરાયા. આ કૃતિ તરફ જૈન જનતાને આદર વધવાથી આ સંક્ષિપ્ત કૃતિ જે મૂળે લગભગ ૪૪૯ ગાથા જેટલી થઈ છે. આમાં જીવન-લોક સંબંધી હકીકત વિશેષ પ્રમાણમાં છે એટલે એ દૃષ્ટિએ કેટલાક એને ‘જૈન ખગોળ’ તરીકે ઓળખાવે છે. આનું બીજું નામ ત્રૈલોક્યદીપિકા પણ સૂચવાય છે. આ મુખ્યત્વે ગણિતાનુયોગ અને દ્રવ્યાનુયોગ સાથે સંબંધ ધરાવે છે. આમાં રિયાતિ, ભવન, અવગાહના, ઉપપાતનો વિરહ, ચ્યવનનો વિરહ, ઉપપાત-સંખ્યા, ચ્યવન-સંખ્યા, ગતિ અને આગતિ એ નવ ખાજનો દેવ અને નારકને ઉદ્દેશીને અને ભવન સિવાયની આઈ ખાજનો મનુષ્ય અને

તિર્થંચને અંગે વિચારાત્મક છે. આ કૃતિની સચિત્ હાથપોથીઓ મળે છે.

સંગ્રહણીરત્ન તેમજ બૃહત્સંગ્રહણી એ નામોથી પણ ઓળખાવાતી આ કૃતિ ઉપર દેવભદ્ર-શ્રીચન્દ્રસૂરિના શિષ્યે ટીકા રચી છે. આ ટીકા ૨૭૪ ગાથા ઉપર છે એટલે મૂળે આ કૃતિ આવડી જ હશે. ટીકાકારે કહ્યું છે કે-જિનભદ્રીય સંગ્રહણી જેવડી આ સંક્ષિપ્ત કૃતિ છે, પરંતુ એમાં વિશેષ અર્થ સમાવાયો છે.

દેવભદ્રીય ટીકા ઉપરાંત આ સંગ્રહણી ઉપર મેરુતુંગસૂરિના શિષ્ય ધર્મનંદનગણિએ તેમજ ચારિત્ર-મુનિએ એક એક અવચૂરિ સંસ્કૃતમાં રચી છે. વળી આ કૃતિ ઉપર કોષ્ટકે વૃત્તિ રચી છે. આ ઉપરાંત રત્નાસંદસૂરિના શિષ્ય દયાસિંહગણિએ વિ. સં. ૧૪૯૭ માં અને શિવનિધાનગણિએ વિ. સં. ૧૬૮૦ માં એકેક આક્ષાવળોષ રચ્યો છે. આમ હોવાથી આ સંગ્રહણી સિદ્ધાન્તોના અવગાહન માટે પ્રવેશક કૃતિની ગરજ સારે તેમ છે.

લઘુ-સંગ્રહણી—જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, ૫. ૩૩૬)માં ૧૩૦ પદોની એક લઘુ સંગ્રહણીની નોંધ છે. વળી અહીં હેમચન્દ્રકૃત લઘુ સંગ્રહણીનો ઉલ્લેખ છે. આ એમાંથી એકે મેં જોઈ નથી એટલે એ વિષે વિશેષ કંઈ હું કહી શકતો નથી. જેમની પાસે આ કૃતિઓની હાથપોથી હોય તેઓ એ તપાસી આ સંબંધમાં પ્રકાશ પાડે.

દંડગપચરણ યાને લઘુ સંગ્રહણી—ગજ-સારે ૪૪ ગાથામાં વિશ્લેષણ એક કૃતિ રચી છે. એમાં આઠ પદ દ્વારા ૨૪ દંડકવડે જિનેશ્વરની રતુતિ કરીશ એમ કર્તાએ કહ્યું છે. આની સ્વોપચ અવચૂરિમાં ગજસારે આ કૃતિને વિચારપદ્ધતિશિક્ષા

૧ આ સંખ્યા વિચારતાં આ કૃતિ તે જાણ્યુ-દીવપણુતિ સંગ્રહણી તો નથી એમ પ્રશ્ન સ્પુરે છે.

૨ વિશેષ માહિતી માટે જુઓ (હવે પછી પ્રસિદ્ધ થનાર) મારો લેખ “દંડગ (દંડક).”

કહી છે, પરંતુ એની ટીકામાં પ્રારંભમાં એના કર્તા રૂપચન્દ્રે એને લઘુ સંગ્રહણી કહી છે. ટીકાકારનું કથન સમુચિત છે, કેમકે આ નાનકડી કૃતિમાં ૨૪ દંડક ઉપર ઘટાવવાનાં ૨૪ દ્વારનું નિરૂપણ સંક્ષેપમાં છે. આ કૃતિ ઉપર ઇશ્વરાચાર્યે રચેલી ટીકા અને એક અગ્નિકર્તૃક ચૂર્ણ છે એમ જિનરત્નકોશ- (પૃ. ૩૫૨)માં ઉલ્લેખ છે.

જંબુદ્વીપ સંગ્રહણી—હરિભદ્રસૂરિએ આ ૨૯ ગાથામાં રચી છે, એના ઉપર વિ. સં. ૧૩૯૦ માં પ્રભાનન્દસૂરિએ સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે. આ ઉપરથી આના ઉપર ખીજી પણ બે વૃત્તિ હોવાની નોંધ મળે છે, આ લઘુ કૃતિમાં જંબુદ્વીપનું જ મોટે ભાગે વર્ણન છે. આ કૃતિને પ્રભાનન્દસૂરિએ ક્ષેત્રસંગ્રહણી કહી છે. કેટલાક એને લઘુ સંગ્રહણી કહે છે, પરંતુ એને જંબુદ્વીપસંગ્રહણી એ નામે ઓળખવી વિશેષ ઉચિત જણાય છે. આમાં ત્રીસેક ગાથા છે એટલે જિનરત્નકોશમાં જે એક લઘુ સંગ્રહણીની નોંધ છે તે આ તો નહિ હોય ?

જિનરત્નકોશ (પૃ. ૧૩૧)માં ખાસનંદિના શિષ્ય પદ્મનંદિએ ઇ. સ. ૫૦૦ ની આસપાસમાં લગભગ ૨૪૨૬ ગાથામાં ૧૩ પ્રકરણોમાં જંબુદ્વીપ-પ્રજ્ઞાસિસંગ્રહ રચાવેલો ઉલ્લેખ છે.

સંગ્રહણી જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૪૦૯) માં રામચન્દ્રે સંસ્કૃતમાં પદ્યમાં રચેલી સંગ્રહણી નામની કૃતિનો ઉલ્લેખ છે.

સંગ્રહણીપદ વિચાર-જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૪૦૯) માં આના કર્તા તરીકે દેવકુશલનું અને એના વૃત્તિકાર તરીકે દેવભદ્રનું નામ અપાયેલ છે.

ધર્મરત્ન સંગ્રહણી-જિનરત્નકોશ (પૃ. ૧૯૨) માં આના કર્તા તરીકે અભયદેવસૂરિનો અને એના ઉપર વિ. સં. ૧૪૪૧ માં વૃત્તિ રચનાર તરીકે કુલમંડનસૂરિનો ઉલ્લેખ છે.

પણ્ણવણ્ણાતઘ્યપય સંગ્રહણી (પ્રજ્ઞાપના તૃતીય પદ સંગ્રહણી)—જેનોના આર ઉવંગ-

(ઉપાંગ)માંના ચોથાનું નામ પણ્ણવણ્ણા છે. એ શ્યામાચાર્યની રચના છે. એઓ વીરસંવત્ ૩૭૬ કે ૩૮૬ માં વિદ્યમાન હોવાનું કે વિદેહી અન્યાનું મનાય છે. એમની આ કૃતિમાં ૩૬ પય (પદ) છે. તેમાંના ત્રીજા પયને અંગે અભયદેવસૂરિએ ૧૩૩ ગાથામાં સંગ્રહણી રચી છે. એ પણ્ણવણ્ણાતઘ્યપય સંગ્રહણી કહેવાય છે. આના ઉપર કુલમંડનની ટીકા છે. કાષ્ઠકની અવ્યૂરિ છે. જીવવિજયે વિ. સં. ૧૭૮૪ માં રચેલો ખાલાવબોધ છે તેમજ આના પર્યાયોને એક નાનકડી કૃતિમાં રથાન અપાયું છે. આ જ કૃતિને કેટલાક પ્રજ્ઞાપનાદ્વાર કહે છે. પ્રો. પિટર્સને પ્રજ્ઞાપનાસૂત્રસારોદ્ધાર નામની ગદ્યરત્નક કૃતિની નોંધ લીધી છે તે કઇ કૃતિ છે ?

ધર્મસંગ્રહણિ આ અનેકાન્તજયપતાકા ઇત્યાદિ અનેક પ્રૌઢ કૃતિઓના પ્રણેતા હરિભદ્રસૂરિની કૃતિ છે. એમાં જમણ મરહુકોમાં ૧૩૯૬ પલો છે. આ દ્રશ્યાનુયોગનો ઉત્તમ ગ્રંથ છે. એટલે એનો ગુજરાતી અનુવાદ સ્પષ્ટીકરણપૂર્વક તૈયાર કરી છપાવવો જોઈએ. જે યોગ્ય પ્રકાશક મળે તો આ કાર્ય કરવા હું તૈયાર છું. આ કૃતિના પરિચય મેં અનેકાન્તજયપતાકા (ખંડ ૨)ના મારા અંગ્રેજી ઉપોદ્ધાત (પૃ. ૨૫-૨૬)માં આપ્યો છે. એથી અહીં તો આ કૃતિની ગા. ૧૧૫૯ માં જે રેવણાર્ધકંબનો નિર્દેશ છે તેની જ નોંધ લઉં છું.

ધર્મસંગ્રહ-માનવિજયગણિએ વિ. સં. ૧૭૩૮ માં ધર્મસંગ્રહ રચ્યો છે, એના ઉપર સ્વોપસ ટીકા છે.

કર્મપયડિસંગ્રહણી-શિવશર્મસૂરિએ જે કર્મ-પયડિ (કર્મપ્રકૃતિ) રચી છે જેનો પણ્ણવણ્ણાની ટીકા નામે પ્રદેશવ્યાખ્યા (પત્ર ૧૪૦)માં કર્મપયડિ સંગ્રહણી તરીકે અને આ ટીકા (પત્ર ૧૨૯)માં કર્મપ્રકૃતિ સંગ્રહણિકા તરીકે ઉલ્લેખ કર્યો છે.

દેવેન્દ્રસૂરિએ સયગ નામના પાંચમા કર્મગ્રંથ- (ગા. ૧૨)ની સ્વોપસ ટીકામાં કર્મપ્રકૃતિ સંગ્ર-

હણીનો ઉલ્લેખ કર્યો છે એટલું જ નહિ પણ એક અવતરણ પણ આપ્યું છે.

ચિરંતનાચાર્યકૃત સિત્તરિની રચુણિ(પત્ર ૬૧ આ, ૬૨ આ, ૬૩ આ, ૬૪ આ અને ૬૫ અ)માં કમ્ભપયડિ સંગહણી એના નામ નિર્દેશપૂર્વક પ્રસંગોપાત આપતો જોવા માટે એની ભક્ષામણુ કરાય છે.

સંઘહણી ગાથા વિચાહપણુત્તિમાં કેટલીક વાર પદો જોવાય છે. દા. ત. સ. ૧, ઉ. ૧, સુ. ૧૪ ના અંતમાં વંધોદયથી શરૂ થતી ગાથા છે. અભયદેવસૂરિએ આની ટીકા(પત્ર ૨૮ આ)માં આને 'સંઘહણી ગાથા' કહી છે.

આ વિચાહપણુત્તિમાં કયા સયગમાં કેટલા ઉદ્દેસજ(સં. ઉદ્દેસક) છે અને એ દરેકનો વિષય શો છે તેને લગતાં પદો નજરે પડે છે. જેમકે ખીજ સયગના પ્રારંભમાં એક ગાથા છે. એ દ્વારા આ સયગના દસ ઉદ્દેસગના અધિકારોનું સૂચન છે. આ પ્રકારની ગાથાઓ પણ 'સંઘહણી ગાથા' ગણાય. પણુવણુ, પય પદ)ની શરૂઆતની ગાથાને 'સંઘહણી-ગાથા' કહી છે.

પ્રકાશનો—આ પ્રમાણે અહીં જે વિવિધ સંગહણી ગણાવાઇ છે તે પૈકી ઘણીખરી પ્રસિદ્ધ થયેલી છે. જેમકે જિનભદ્રીય સંગહણી માનચંદ વેલચંદ સુરતથી વિ. સં. ૧૯૭૨માં છપાવી છે.

૧ આ રહું એ અવતરણુ: “આહારગ તિત્થ-ગરા મજ્જત્તિ” આ કમ્ભપયડિના ‘સતા’ અધિકારના નવમા પદના ઉત્તરાર્ધનો પ્રારંભિક ભાગ છે. સયગ અને સાથે સાથે સિત્તરિના સંપાદક મહાશયે આ અવતરણુના મૂળનો નિર્દેશ કર્યો નથી. એનું શું કારણ ? શું કમ્ભપયડિ તે જ કમ્ભપ્રકૃતિ-સંગહણી જ છે એ એમની જાણ બહાર હશે ? શું કમ્ભપયડીથી એઓ પૂરેપૂરા પરિચિત નહિ હશે ?

૨ મુકતાબાષ્ટ જ્ઞાનમંદિર (ડોહ) તરફથી વિ. સં. ૧૯૯૯માં આ ચુલિણ મૂળ તેમજ અંતરભાસ(અંતર્ભાષ્ય) સહિત છપાવાઇ છે.

મલયગિરિસૂરિકૃત ટીકા સહિત આ મૂળ કૃતિ “જૈન આત્માનંદ સભા” તરફથી વિ. સં. ૧૯૭૩ માં પ્રકાશિત થઇ છે, આ કૃતિની ૭૩ મી ગાથાની ટીકામાં મલયગિરિસૂરિએ આ કૃતિના મૂલ ટીકાકાર તરીકે હરિભદ્રસૂરિનો રૂપ ઉલ્લેખ કર્યો છે એટલે એ વાત ફક્ત થાય છે કે આ સંગહણી ઉપર હરિભદ્રસૂરિએ ટીકા રચી હતી અને એ ટીકા મલયગિરિસૂરિને મળી હતી. “જેમજમેર-જૈન ભાંડાગારીય ગ્રંથ સૂચિપત્ર”(પૃ. ૩૪)માં જે ૧૪૦ પત્રની ‘હારિભદ્રી’ સંગહણીવૃત્તિ નોંધાયેલી છે તે યાકિની મહત્તરના ધર્મપુત્ર હરિભદ્રસૂરિની નહિ, પરંતુ વિ. સં. ૧૧૮૫માં પ્રશમરતિની વૃત્તિના કર્તા તેમજ મુનિપતિચરિત વગેરેના પ્રણેતા હરિભદ્રસૂરિ સંભવે છે એમ આ સૂચિ-પત્રના પરિચય(પૃ. ૩૪)માં ઉલ્લેખ છે. આ હકીકત સચ હોય તો આપણે સુપ્રસિદ્ધ હરિભદ્રસૂરિની વૃત્તિ ગુમાવી છે એટલે એની અન્યત્ર તપાસ થવી ઘટે.

શ્રીચન્દ્રીય સંગહણી યાને સંગહણીચણુ એ મૂળ કૃતિ લીમસી માણુકે ઇ. સ. ૧૯૦૩માં છપાવી છે. આ મૂળ દેવભદ્રકૃત વૃત્તિ સહિત દે. લા. જૈ. પુ. સંરથા તરફથી ઇ. સ. ૧૯૧૫માં છપાયું છે. દેવભદ્રે વૃત્તિમાં જે ગ્રંથકારોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તેના નામ પ્રો. વેલણુકરે BBRASના એમના સૂચિપત્ર(ક્રમાંક ૧૬૮૨)માં આપ્યા છે.

આ મૂળ કૃતિ સંસ્કૃત હોવા તેમજ ગુજરાતી શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ અને વિશેષાર્થ સહિત “મુક્તિ-કમલ જૈન મોહનમાલા” તરફથી ઇ. સ. ૧૯૩૯ માં છપાવાઇ છે. અનુવાદક તરીકે મુનિ શ્રી યશો-વિજયનું નામ છે. “શ્રી ખુલ્લસંગહણીસૂત્રમ” અથવા જૈન ખગોળ આ નામથી છપાયેલ આ પુસ્તકમાં ૭૦ રંગબેરંગી ચિત્રો છે. વળી એમાં અનેક ચત્રો છે. અંતમાં ગુજરાતી ભાવાર્થ સહિત મૂળ છે. ત્યાર બાદ દંડક એમ ત્રણ નાગરી મોટા અક્ષરો કે જેનાં માથાં લીટીમાં બાંધ્યા છે એમાં લાલ શાહીમાં ગજસારકૃત દંડગપયરણુ અપાયું છે.

દંડગપયરણુ મૂળ લીમસી માણુકે લઘુપ્રકરણુ-

માનવતાની ભવાઈ.

સાંજનો સમય હતો. સાતેક વાગ્યા હતા. ઉપાશ્રયની ગલેરીમાં, હું બિલો બિલો મનોહર સંધ્યાનું દર્શન કરતો હતો. કુદરતની લીલા, આકાશમાં કોઈ અલૌકિક રીતે જામી હતી. રંગ તો આકાશમાં છૂટે હાથે વેરવામાં આવ્યો હતો. કુદરતના ભંડારમાં રંગની ક્યાં ખોટ છે? સંધ્યાની એ ભવ્ય રંગદીવા ભેંધ, મારું હૈયું નાચી બેઠું.

એ જ સમયે મારી નજર એક દૃશ્ય પર પડી. કદી ન ભૂલાય એવું એ દૃશ્ય હતું. સહુદયી માનવીના આનન્દને ચૂસી લે એવું એ દૃશ્ય હતું. એ દૃશ્યમાં માનવતાની ભવાઈ હતી. એમાં વિધિનું કૂર અટકાસ્ય હતું!

એક ખાઈએ, એકવાડ કાઢી, વધેલાં રોટલાનાં ચાર ટૂકડાં ઓટલા પર ફેંક્યાં. એ ભેંધ, ભૂખ્યાં કૂતરાં એ ટૂકડાંઓ પર ત્રાટકી પડ્યાં. તે જ ક્ષણે એક કાળભૂખ્યો માનવી, ધસી આવ્યો. એના પેટમાં ભૂખના ભડકા થઈ રહ્યા હતા. ભૂખનો માર્યો એ ગીધડાની જેમ જામી રહ્યો હતો. એણે કૂતરાંઓને ટૂકડાં ખાતાં જોયાં અને એ એકદમ સમજીની જેમ ત્યાં પહોંચી

ગયો. પોતાની ફાટેલી ટોપીવતી એક ઝડપ મારી, બે ટૂકડાં, એણે પડાવી દીધાં. એ ટૂકડાં કૂતરાનાં એકાં હતાં. અર્ધાં ચવાઈ ગયેલાં હતાં. કૂતરાં, એના પર ધસે એ પહેલાં તો એણે એ ટૂકડાં મોંમાં મૂકી દીધાં. જાણે નૂતન જીવન ન મળ્યું હોય, તેમ મલકાતો એ ચાલતો થયો. એ આગળ ચાલતો હતો એની પાછળ શેરીનાં કૂતરાં હતાં.....ભસ, ભસ ને ભસ.

કૂતરાં ખૂબ જાસતાં હતાં તેમ તે કાળભૂખ્યો માનવી ખૂબ હસતો હતો!

કૂતરાં, માનવીની આ ભવાઈ ભેંધ જાસતાં હતાં, એની કૂર અવહેલના ભેંધ જાસતાં હતાં.

ભૂખ્યો માનવી, માનવજાતની આ અનાથ નિર્ધનતા ભેંધ, હસતો હતો. એ કંઈતો હતો:

ઓ હીનકર્મી માનવ! તારે માટે આજે સંસારમાં ક્યાંયે સ્થાન નથી. પશુઓ માટે પાંજરાપોજ, પશુ તારા માટે તો તે પશુ નથી!

ભસવામાં હસવું-ને-હસવામાં ભસવું તે આનું નામ!

ચન્દ્રપ્રભસાગર (ચિત્રભાનુ)

સંગ્રહમાં ઇ. સ. ૧૯૦૩ માં છપાવ્યું છે. ૩૫-ચન્દ્રકૃત ટીકા સહિત આ મૂળ વેણીચંદ સૂર્યવંદે મહેસાણાથી ઇ. સ. ૧૯૧૬માં અને જી. આ. સભાએ વિ. સં. ૧૯૭૨ માં છપાવેલ છે. મૂળ સંસ્કૃત હાયા, ગુજરાતી શબ્દાર્થ, ગાયાર્થ અને વિસ્તાર્થ તેમજ સ્વોપગ્ન અવચૂષિ અને ૩૫ચન્દ્ર-કૃત ટીકા સહિત શેઠ માણેકજીવલ મનસુખભાઈએ ઇ. સ. ૧૯૨૭માં છપાવ્યું છે.

જંબુદીવસંગહણીનું મૂળ લીમસી માણેક ઇ. સ. ૧૯૦૮ માં છપાવ્યું છે. પ્રભાનંદસંસ્કૃત

ટીકા સહિત આ મૂળનું પ્રકાશન જી. ધ. પ્ર. સભાએ ઇ. સ. ૧૯૧૫ માં કર્યું છે.

પણ્ડુવણ્ણાતઘ્યપયસંગહણીના મૂળની ૧૩૩ ગાથા અસાતકર્ત્ત્વિક સંસ્કૃત અવચૂરિ સહિત જી. આ. સભા તરફથી વિ. સં. ૧૯૭૪માં પ્રસિદ્ધ થઈ છે. આનું નામ પ્રજ્ઞાપનોપાંગ તૃતીયપદ સંગહણી રખાયું છે.

આ પ્રમાણે 'સંગહણી'ને લગતો સંક્ષિપ્ત પરિચય પૂરો થાય છે. એટલે એમાં જે ન્યૂનતા રહી જતી હોય તે સપ્રમાણ સૂચવતા વિશેષજ્ઞોને વિતવતો વિરમું છું.

શંકા અને સમાધાન.

સમાધાનકાર:—જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ કવિકુલકિરીટ પૂ. આચાર્યલગવંત
શ્રીમદ્ વિજયલખિસૂરીધરજી મહારાજ.

(પ્રશ્નકાર:—ભાવનગરવાલા શા. ફોલોયર્સ ઝવેરભાઈ-મુંબઈ.)

શં. ઓળીના દિવસોમાં અસંખ્યાય નવ-
રાત્રિના દિવસો અંગે છે કેમ ?

સ. ના, પરંતુ તે ઇન્દ્ર મહોત્સવ અંગેની
છે એમ શાસ્ત્રોમાં છે.

શં. શ્રુતકેવલી અસંખ્ય ભવોની હકીકત
કહી શકે ?

સ. અતિશયી શ્રુતકેવલી કહી શકે છે.

શં. પરિશિષ્ટ પર્વ, ત્રિષષ્ઠિશલાકા પુરુષ
અરિત્ર સાથે બનાવેલું છે ?

સ. પાછળથી.

શં. વીર પરમાત્મા જે વર્ષ શ્રી નંદીવ-
ર્ધનજીના આગ્રહથી રહ્યા તે વખતે ગુણકાણું
કયું ? (ભાવસાધુ તરીકે હતા તેથી)

સ. વ્યવહારથી પાંચમે ગુણસ્થાનકે કહેવાય
કેમકે સકલ સચિત્તના પરિહારપૂર્વક પોતાના
નિમિત્તે બનાવેલું ભોજન પણ લેતા ન હતા.
ભાવ વિશેષે છઠ્ઠા સાતમા ગુણસ્થાનકને સ્પર્શી
લે તેવો પણ સંભવ ખરો અને તે ટાઇમે
ભાવસાધુ પણ કહી શકાય.

શં. સમ્યગ્દર્શની દેવ ભાવચારિત્રી (ચારિ-
ત્રની ભાવનાવાલા) હોય તો ભાવથી તેમને
ચોથાથી આગળનું ગુણકાણું કેમ ન કરસે ?

સ. જો ચારિત્રની ભાવના રાખવા માત્રથી
ચોથા ગુણસ્થાનકથી આગલના ગુણસ્થાનકને
સ્પર્શી શકતા હોત તો પછી કેવલજ્ઞાન અને
યથાખ્યાત ચારિત્રની ભાવના રાખનારાઓને
તેરમું ગુણસ્થાનક અને શૈલેશીકરણની ભાવના
રાખનારને ચૌદમું ગુણસ્થાનક સ્પર્શી શકત
પણ એમ બનતું નથી, પરંતુ ચારિત્રાવરણીયની

તે તે પ્રકૃતિઓના ક્ષયોપશમથી, યા ક્ષયથી,
યા ઉપશમથી તે તે ગુણસ્થાનકે જઈ શકાય છે.
દેવોમાં ચારિત્રની ભાવના હોવા છતાંય અપ્ર-
ત્યાખ્યાનાવરણીય કષાયથી માંડી ઉપરના બધા
કષાયો હયાત હોવાથી ચોથા ગુણસ્થાનથી
ઉપર ચઢી શકાતું નથી. એટલે ભાવથી અને
દ્રવ્યથી સમક્ષિતદષ્ટિને ચોથું ગુણસ્થાનક કહેવાય.

શં. ' ચલેમાણે ચલિયે ' વગેરે નવ સૂત્રો
કર્મને અંગે છે તો જમાલિયે સંથારા માટે
કેમ લાગુ પાડ્યા ?

સ. ' ચલેમાણે ચલિયે ' આદિ નવ સૂત્રોની
વ્યાખ્યા લગવતીજી સૂત્રમાં કર્મ આશ્રિત તેટલા
માટે કરી છે કે કર્મ ક્ષય થતાં મોક્ષ મળે છે
અને તે જ ઉપાદેય છે એટલે મુખ્ય ઉપાદેયને
મહામંગલકારી માની મહામંગલરૂપે પડેલા
આ સૂત્રની શરૂઆત કરાય છે. ઇત્યાદિ વર્ણન
કરી મોક્ષ ઉપાદેયને સાધવાના જ પ્રયત્નો પ્રાણી
કરે, મોક્ષમાં એકતાન બની જાય ઇત્યાદિ
હેતુઓને લઈ કર્મ આશ્રિત વ્યાખ્યા કરવામાં
આવી છે પણ તે સૂત્ર દરેક કાર્યમાં લાગુ
થઈ શકે છે અને તેટલા જ માટે જમાલીને
જવાબ આપતાં પટની ઉત્પત્તિ આદિના દષ્ટાન્તો
અપાય છે એટલે જમાલી તે સૂત્રને સંથારા
સાથે ઘટાવે તોયે અનુચિત નથી; માત્ર પ્રભુ-
વચનને નયોની અપેક્ષાએ ન સમજ્યો તે જ
અનુચિત કહેવાય.

શં. પ્રભુપ્રતિમા આકારનું મત્સ્ય જોઈને
કોઈને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થાય છે ?

સ. ઘણાને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયાં છે અને

તેઓ અનસન કરીને દેવલોકમાં ગયા છે, પરંતુ વધારે આ પ્રસંગ માછલાઓને જ બન્યો છે.

શં. અલોકાકાશમાં દ્રવ્ય અને ગુણપણું છે પણ પર્યાયપણું શી રીતે ઘટી શકે?

સ. ગુણ પણ પર્યાયો કહેવાય છે. જ્યાં ગુણ હોય ત્યાં પર્યાયો હોય જ. પર્યાય વગર કેવલ ગુણ હોતા નથી તેમ ગુણ વગર કેવલ પર્યાય પણ હોતા નથી. તે બેથી શૂન્ય દ્રવ્ય પણ હોતું નથી અને દ્રવ્યથી શૂન્ય તે બે નથી હોતાં માટે જ્યાં જ્યાં દ્રવ્ય હોય ત્યાં ગુણ અને પર્યાય પણ હોય છે.

શં. સ્થિરાદૃષ્ટિમાં સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થાય તો ઉપદેશમાં માત્ર શુદ્ધ દેવ, ગુરુ અને ધર્મની શ્રદ્ધા-રૂપ માત્ર કારણ કેમ દર્શાવાય છે? દૃષ્ટિઓની વ્યાખ્યા સમ્યક્ત્વપ્રાપ્તિને અંગે કેમ ખાસ અપાતી નથી? યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણા-યામ વગેરેનું પાલન દૃષ્ટિઓને અંગે થાય છે તો તે જાતનું અનુષ્ઠાન પ્રચલિત કેમ નથી?

સ. શુદ્ધ દેવગુરુ અને ધર્મની માન્યતા અને તે શુદ્ધ દેવકથિત તત્ત્વની શ્રદ્ધા હોય ત્યાં સ્થિરાદૃષ્ટિ હોય જ એટલે ધૂમથી અગ્નિના અનુ-માનની જેમ શુદ્ધ દેવ, ગુરુ અને ધર્મની શ્રદ્ધાના હેતુથી સ્થિરાદૃષ્ટિ સાધ્ય છે એટલે તેની મુખ્યતા રાખી છે.

શં. અગુરુલઘુ પર્યાય અને અગુરુલઘુત્વ શક્તિમાં શું ફેર?

સ. શાબ્દિક ભેદ છે. અર્થભેદ નથી.

શં. દરીઆના પાણીમાં પુરા હોય?

સ. એનો અનુભવ નથી, ક્ષાર બાધક થતા હોવાથી કદાચ ન પણ થતા હોય. નિશ્ચય બોલ્યા વગર કહી શકાય નહિ.

શં. પુણ્યાનુબંધી પાપ મોક્ષ માટે સાધન-ભૂત થાય? જિનમંદિર કરાવવામાં પદ્મકાચ

જીવની હિંસા છે તે પુણ્યાનુબંધી પાપ ગણાય?

સ. મોક્ષના માટે નિર્જરા અને સંવર આ બે તત્ત્વો છે જ્યારે પુણ્યાનુબંધી પાપ આશ્રવ તત્ત્વ છે એટલે તે કોઈ રીતે મોક્ષનું કારણ બની શકે નહિ, પરંતુ પુણ્યાનુબંધી પાપથી વિવેકને સ્થાન મળે અને તે નિર્જરા અને સંવર તત્ત્વો તરફ પ્રયાણ કરે તો પરંપરાએ કોઈ વખત કારણ બની શકે. પદ્મકાચની હિંસા હોવા છતાં તેને પુણ્યાનુબંધી પુણ્યમાં ગણવું જોઈએ. વલી જિનમંદિર બનાવવામાં જે હિંસા છે તે સ્વરૂપ હિંસા છે. અનુબંધ હિંસા નથી એટલે પરંપરાએ નિર્જરાનું પણ કારણ જિન-ચૈત્ય સમારંભ હોઈ શકે.

શં. શ્રી નેમનાથ ભગવાનનો કાળો રંગ અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનો નીલરંગ તે શુભ કર્મપ્રકૃતિ કે અશુભ?

સ. ભગવંતોના ગમે તે રંગના શરીરો હોય તો પણ તે બધા શુભ પ્રકૃતિમાં જ ગણાય.

શં. ‘ત્રિશલા માત મદ્દહાર’ એમાં ‘મદ્દહાર’ શબ્દનો અર્થ શો? અને તે શબ્દ ક્ષારસી છે કે ગુજરાતી?

સ. મદ્દહાર એટલે પ્યારા અને તે શબ્દ જૂની ગુજરાતીનો હોય એમ લાગે છે.

શં. અરૂપી અલોકાકાશને ઉપાધિરૂપ પર્યાયો કયા ગણાય? લોકાકાશને તો ઘટાકાશ વગેરે છે.

સ. વસ્તુના અભાવે તેમાં ઘટાકાશ, મઠા-કાશ પર્યાયો ન પણ હોય તો પણ સંભવથી છે.

શં. સિદ્ધાર્થરાજા અને ત્રિશલામાતા કયા દેવલોકમાં ગયા છે?

સ. આવશ્યક સૂત્રના અભિપ્રાયથી ચોથા દેવલોકમાં અને આચારાંગસૂત્રના મતથી બારમા દેવલોકમાં ગયા છે.

વર્તમાન સમાચાર. મહાન વિભૂતિની પ્રતિતી અને મહુવા સુરેન્દ્રનગરના ચમત્કારો.

બાળબ્રહ્મચારી, શાસનદિવાકર આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી પોતાના જન્મ-સ્થાને ને જન્મદિવસે મહુવામાં સંવત ૨૦૦૫ ની દીવાળીના રાત્રિના કાળધર્મ પામ્યા હતા. આ સ્થાને એક ચમત્કાર ગઈ સાલના આસો વદી ૧૦ તા. ૫-૧૧-૫૦ ના સાંજથી આચાર્યદેવ કાળધર્મ પામ્યા તે જગ્યાએ પગલા સ્થાપવામાં આવ્યા છે તેમાંથી બારણામાંથી અમીના પિંદુઓ ઓડેવા લાગ્યા. તેની વધારે ખાત્રી કરવા બીજે દિવસે પૂજના ટાઇમે પખાલ કરી બારોકાઈથી સાફ કરાવવામાં આવ્યું. આ અમીનો પ્રવાહ ચાલુ હતો. આ પ્રવાહ આસો વદ ૦)) તે ટાઇમે જ આચાર્યશ્રી કાળધર્મ પામ્યા હતા તે ટાઇમ સુધી ચાલુ રહ્યો. આ અમીના ઝરણા

અને તેટલા લઈ લેવા અંગલુણા મૂકવામાં આવેલ જે એક વાસણમાં નીચેવી એકત્ર કરી તેમાંથી અત્રે તેમજ સુરેન્દ્રનગર, બોટાદ, અમદાવાદ, વેરાવળ વિગેરે સ્થાને એ લઈ જવામાં આવ્યા હતા. આ ચમત્કાર જોઈ દરેક આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ ગયા હતા. ઉપરાંત શ્રીયુત પુલયંદ-લાઇકે જે આચાર્ય ભગવાનના અનન્ય ભક્ત તેને સ્વપ્ન આવતા મહુવા આવ્યા અને એક કોડીયામાં પાશેર ધી પૂરી જ્યોત પ્રગટાવી હતી. આ કોડીયામાં જે ધી પુરેલ તે ૪૮ કલાક સુધી જરા પણ ઘટયું ન હતું. બાદ ધીરે ધીરે ઓછું થતું ગયેલ. આ પણ એક વિસ્મય પમાડે તેવો ચમત્કાર કહેવાય. આ બાળબ્રહ્મચારી આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસ સ્થાને થતા જનસમૂહ વધારે શ્રદ્ધાની નજરે નીહાળી રહેલ છે. વિશેષ આ. શ્રી દર્શનસૂરિજી તથા શ્રી વિજયઉદયસૂરિજી તથા આ. શ્રી વિજયનંદનસૂરિજી ઠાણુઊઠાણુ કરી

સુરેન્દ્રનગર રાયચંદ અમુલખભાઈને ત્યાં પધાર્યા. ત્યાં પાટ ઉપર બેસી બ્યાખ્યાન વાંચતા હતા દરમ્યાન વૃદ્ધ સાંધી શ્રી હરકોરશ્રીજી મહારાજે શ્રીમાન્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીને પોતાની સન્મુખે પાટ ઉપર બેઠેલા દેખ્યા, અને આચાર્ય મહારાજ બોલ્યા કે-આગલા ભવે હું તમારો ગુરુ હતો. આ ભવે તમે મારા ગુરુ થયા અને જરમન સીદ્ધવરના ત્રણ વાટકા કેશર સરેલા જોયા અને બોલ્યા-કેશરના છાંટણુ શ્રી સંધને, સાધુ મહારાજ અને ત્રીજામાંથી સાંધી મહારાજને કરવા. વદ ૧ ના રોજ સંજના ગામમાં અગાસીઓમાં છાંટણુ થયા જેથી સર્વેને આશ્ચર્ય થયું છે, જેથી સદ્ગત આચાર્યશ્રી માટે જનતામાં વધારે શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થઈ છે. (મળેલું)

આ સભાના છેલ્લા ગઇ સાલના રિપોર્ટ સંબંધે ભાવનગર સમાચાર અને શ્રી શામળદાસ કેલેજના પ્રીન્સીપાલ સાહેબે આપેલો અભિપ્રાય.

પ્રાચીન પુસ્તક પ્રકાશનની અત્રેની એક સંસ્થા

જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર—(૫૭ માં વરસનો અહેવાલ) પ્રકટકર્તા: ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસ, શાહ વિદ્યુલદાસ મૂળચંદ અને શેઠ બલવલ્લભ ઝવેરભાઈ.

જૈન આત્માનંદ સભાનો ૫૭ મા વરસનો અહેવાલ મળ્યો છે. આ સભા છેલ્લાં ઘણાં વરસથી જૈન ગ્રંથ સાહિત્યદ્વારા ગુજરાતી વાંદ્વમયની સેવા કરે છે, એ, સભાએ પ્રકટ કરેલાં પુસ્તકો ઉપરથી મહાજ જણાઇ આવે છે. અત્યાર સુધી સભાએ નાના મોટા પૂર્વાચાર્યોરચિત પ્રાકૃત સંસ્કૃત ૯૧ ગ્રંથો પ્રકટ કર્યા છે. જ્યારે ગુજરાતી ભાષાના ૮૮ ગ્રંથો પ્રકટ કર્યા છે, આ ઉપરાંત બીજી સીરીઝોમાં પણ આ બે પ્રકારના મુખ્ય પ્રકાશનોને આનુષંગિક બીજાં પ્રકાશનો થાય છે. પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત ગ્રંથો સાક્ષરવર્ગ પુણ્યવિજયજી મહારાજની દેખરેખ નીચે થાય છે. અત્યારે ગુર્જર વિદ્વાનમંડળમાં પુણ્યવિજયજી મહારાજ પ્રમાણભૂત વ્યકિત છે. સંસ્કૃત, અર્ધમાગધી અને પ્રાચીન ગુજરાતીનું એમનું જ્ઞાન અને અવગાહન ઊંડા પ્રકારનાં છે. સાથે સાથે વિદ્વાન મુનિ જંજીવિજયજી મહારાજની પણ સભાને ઉત્તમ સહાય છે. થોડાં વરસો પહેલાં જૈન દષ્ટિએ ઇતર સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ તરફ જૈન સાધુઓ ઉદાસીનતા ધરાવતા હતા, પરંતુ છેલ્લા બે ત્રણ દાયકાથી જૈન સાધુઓએ ગુજરાતી ભાષા સાહિત્યના વિકાસ માટે જે પરિશ્રમ કર્યો છે તે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. આ વર્ષ જો પુરોગામી વિચારોને વળગી રહ્યો હોત તો અત્યારે દ્રવ્યની મુલ્યમતા છતાં પણ આત્માનંદ સભા કથારતંકાષ, વસુદેવ દિંડી (ભાષાનર), તત્વ-તત્ત્વપ્રાસાદ, સતી દમયન્તી ચરિત્ર, પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, જેવા ઐતિહાસિક અને સામાજિક અન્વેષક આકર ગ્રંથો પ્રકટ ન કરી શકી હોત એમ અમને લાગે છે.

ઘણી ધાર્મિક સંસ્થાઓ પ્રારંભમાં કે થોડાં વર્ષો ઉત્સાહમાં કામ કરી જ્યાં ત્યાંથી આર્થિક પ્રોત્સાહન મેળવી કામ કરે છે પરંતુ આખરે કાર્યકરનારાઓના પ્રમાદ કે અવ્યવસ્થાના પરિણામે આ સંસ્થાઓ જૂમિશાયી બને છે. પણ આત્માનંદ સભાના કાર્યવાહકો, પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ અને કારોબારી સમિતિના સભ્યો ઉત્સાહી, ધાર્મિક સાહિત્યના પ્રકાશનમાં શ્રદ્ધા ધરાવનારા, નિઃસ્વાર્થી અને નિર્લોભી વૃત્તિવાળા છે. પરિણામે સભાનું કાર્ય લગભગ પોણા બે લાખ ઉપરાંતનું થયું છે જેમાં લગભગ લાખેક રૂપિયાની રકમ મકાનોમાં-ઉત્પાદક રીતે રોકવામાં આવી છે. અને ચાળીસેક હજારની રકમ સદ્ગુણમીનગીરીમાં રોકવામાં આવી છે. જ્યારે બાકીની રકમ લાયબ્રેરી, છાપખાનાં, પુસ્તકો વગેરેમાં રોકાયેલ છે. કાંઈ પણ એવું નથી કે અયોગ્ય રીતે રોકાયું હોય. અને તેના વચ્ચે સભાની છેલ્લાં ચાળીશ વર્ષથી અનાસકિતપૂર્વક સેવા કરતા માનદ્વ મંત્રી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભોવનદાસભાઈને, શેઠ ગુલાબચંદ આજંદજીને અને શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલ વગેરે ઉત્તરવસ્થાને આરે પહોંચેલ ઉત્સાહી ગૃહસ્થોને ધટે છે. (ભાવનગર સમાચાર-તા. ૨૫-૧૧-૫૦)

જૈન આત્માનંદ સભા-એક સૂચન.

(લેખક:—પ્રતાપરાય મો. મોદી)

‘ભાવનગર સમાચાર’ ના છેલ્લા અંકમાં જૈન આત્માનંદ સભા(ભાવનગર)નો જે ઇતિહાસ (પ્રશસ્તિ નહિ, કેમકે તેમાં પ્રશંસા નથી) આપવામાં આવ્યો છે તે અતિશયોક્તિ વગરની હકીકત છે. આ સંસ્થા અમૂલ્ય હસ્તપ્રતોનો સારો સંગ્રહ ધરાવે છે, જેની કિંમત મારા જાણુવા પ્રમાણે રૂ. એક લાખથી વધારે છે. આ સંસ્થાના પુસ્તકાલયમાં જૈનેતર સંસ્કૃત ગ્રંથો પણ સારી સંખ્યામાં છે.

આ સંસ્થાના પ્રકાશનોની સુંદર નોંધો અમેરિકાના Journal of the American Oriental Society માં પણ આવી છે. ભાવનગરના M. A. ના વિદ્યાર્થીઓ આ સંસ્થાના પુસ્તકાલયમાંથી અર્ધ-માગધીના પુસ્તકો સુખેથી મેળવી શકે છે. પુસ્તકાલય, હસ્તપ્રત સંગ્રહ, ઉચ્ચકક્ષાનાં પ્રકાશનો, મકાન, પ્રકાશન ફાઉન્ડેશન, આશ્રયદાતા વગેરેનું સભ્ય મંડળ, કાર્યવાહક કમિટી, સહર જમીનગીરીવાળું ભંડોળ, વ્યાખ્યાન ખંડ (જેની સાથે શેઠ શ્રી ભોગીલાલ-ભાઈનું નામ જોડાયું છે), વગેરેથી અનેક રીતે આ સંસ્થાને પૂનાના સર ભાંકારકર રીસર્ચ ઇન્ટીટ્યુટ તથા અમદાવાદના શેઠ ભોળાનાથ જેસીંગભાઈ રીસર્ચ ઇન્ટીટ્યુટ સાથે ઠીક સરખાવી શકાય. હવે, જે અર્ધ-માગધીના એમ. એ. સુધીના શિક્ષણની વ્યવસ્થા આ સંસ્થા કરે તો સૌરાષ્ટ્રના વિદ્યાર્થીઓમાં એક મહાન આવશ્યકતાની પૂર્તિ થાય. ભોમ્બે યુનીવર્સિટીના અભ્યાસ-ક્રમમાં સંસ્કૃત તુલ્યજ્ઞ સ્થાન અર્ધ-માગધી તથા પાલિનું છે. ભાવનગરમાં અર્ધ-માગધીના વિદ્યાર્થીઓ મળવા દુર્લભ નથી. આપણે ત્યાં જૈન આત્માનંદ સભા જેવી જ બીજી સંસ્થા “જૈનધર્મ પ્રસારક સભા” છે, અને પ્રકાશનનું કાર્ય સારું કરી રહેલી હતી “યશોવિજય ગ્રન્થમાળા” પણ છે. જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના માનનીય પંડિત જગજીવનદાસ, સામળદાસ કોનેજના M. A ના અર્ધ-માગધી (subsidiary) ના વિદ્યાર્થીઓને ધણી વર્ષોથી નિઃસ્વાર્થભાવે કેવળ વિદ્યા-વ્યાસંગથી જ અર્ધ-માગધી ગ્રંથોનું અધ્યાપન કરાવે છે, એ વાતનો નિર્દેશ અત્રે અનુચિત નથી.

(ભાવનગર સમાચાર તા. ૨-૧૨-૫૦)

પાલણપુર—પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદ યુગવીર આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ અનેક સ્થળે ઉપકાર કરતાં કરતાં અમારા સદ્-ભાગ્યે અત્રેના શ્રીસંઘે આચાર્ય ભગવાનને ચોમાસા માટે અત્યંત આમહભરી વિનંતી કરી. અત્રેના સંઘનો ઉત્સાહ અને ધર્મજગૃતિ જોઈ આચાર્યશ્રીજીએ

વિનંતિ સ્વીકારી અને આ, મહારાજશ્રી વિજયકસ્તુર-સૂરિ, પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી, પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી આદિ ૧૫ ઠાણા સાથે ચાતુર્માસની સ્થિરતા કરી. ચોમાસામાં આચાર્ય ભગવાન આંખમાં મોતિયો હોવા છતાં સ્વયં દેશના આપતા રહ્યા, જેમના અર્પણ યાત્રિ અને દેશનાના પ્રભાવથી અનેક કાર્યો થયાં.

પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીનો ડાળી આંખનો મોતિયો પાકી ગયેલો હોવાથી અત્રેના સંઘની ભાવના મોતિયાનું ઓપરેશન પાલણપુરમાં જ કરાવવાની થવાથી આ સેવાનો લાભ આપવા નગરશેઠ ચમન-ભાઈ આદિ શ્રીસંઘે પૂજ્યપાદને નમ્ર પ્રાર્થના કરી અને મુંબઈથી ડૉ. હીરાભાઈ પટેલને જોડાવી ઓપરેશન કરવાનો દિવસ નક્કી કર્યો અને નગરશેઠ શ્રી ચમન-ભાઈ મંગલજીભાઈની કચેરીના મેડા ઉપર શેઠશ્રીની વિનંતિથી મહારાજશ્રી પધાર્યા અને ત્યાં અ.સો વડે ૯ શનિવાર તા. ૪-૧૧-૫૦ ના રોજ મુંબઈથી ડૉ. હીરાભાઈ પટેલે આવી અપોરના ૧ વાગે આચાર્ય ભગવાનની ડાળી આંખના મોતિયાનું ઓપરેશન સફળતાપૂર્વક કર્યું. મુંબઈ વસતા અત્રેના સદ્ગૃહસ્થો-માંથી ઘણાખરા અત્રે આવી આચાર્યશ્રી સાહેબની સેવામાં હાજર થયા હતા.

તેમજ અત્રેના ચતુર્વિંશ સંઘમાં તે દિવસે આય-ગિલ આદિ ઘણી તપસ્યાઓ થઈ હતી. મારવાડ તથા પંજાબમાં પણ ઓપરેશનના નિયત દિવસની જાણ છતાં ઘણાખરા ગામોમાં આયગિલની તપસ્યા કરવાના સમાચાર મળ્યા હતા. તથા ઓપરેશનની સફળતા ઈચ્છતા અનેક તારો અને કાગળો મુંબઈ, પંજાબ, મારવાડ, ભાવનગર આદિ શહેરોથી આવ્યા હતા. શ્રીજીના ભક્તોની તપસ્યા તેમજ શાસનદેવની સહાયતાથી ઓપરેશન નિર્વિઘ્નપણે ફતેહમંદ નિવડ્યું છે અને આંખ સ્વચ્છ થઈ છે. નવી સાલના મંગલમય પડવાના દિવસે પાટો ખોલી નાખવામાં આવ્યો છે. તે દિવસે પૂ. મહારાજશ્રીએ પ્રભુનાં દર્શન પણ કર્યાં છે. અને હવે દિવસે દિવસે આંખ સુધારા ઉપર છે. અત્રેના સંઘની ભાવના સફળ

થવાથી સંઘ તરફથી હંદેરાસરોમાં આંગીઓ રચાવવામાં આવી હતી, અને પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

પૂ. આચાર્ય ભગવાનનો કાર્તિક સુદી ૨ નો જન્મદિવસ હોવાથી તપગચ્છના ઉપાશ્રયે આ. મહારાજશ્રી વિજયકરતુરસૂરિની અધ્યક્ષતામાં આચાર્ય ભગવાનની ૮૧ મી જન્મજયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. પં. શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજીએ તથા મુનિ શ્રી જનકવિજયજીએ, મુનિશ્રી કુન્દનવિજયજી તથા પાઠશાળાના આળોકો તથા આલિકાઓએ સૂરિ મહારાજનું જીવન, તેઓશ્રીનું ધ્યેય અને ગુણગુણાદિ કર્યા હતા. અંતમાં પૂ. આચાર્યશ્રી ચિરંજીવ દીર્ઘાયુ થઈ સર્વ પ્રાણીઓના ઉદ્ધારક અને તેરી હૃદયગત ભાવના વ્યક્ત કરી હતી.

નીચે પ્રમાણે અભિનંદનના તારો સમાચારો આવેલા હતા. આ પ્રસંગે શ્રીવિદ્યાવિજયસૂરિજી વગેરે ચાર મુનિરાજોના જામનગરથી, શ્રીપાર્શ્વનાથ વિદ્યાલયના હેડમાસ્ટર તરફથી, મગનલાલ આરેજડી, લાલા હરિચંદ, રિપબ્લિક સેક્રેટરી જૈન સંઘ, પ્રાન્સીપાલ જ્ઞાનચંદ જૈન જૈન કોલેજ, મફતલાલ પ્યારાલાલ વગેરેના અખાલા શહેરથી, અનંતરાય જૈન એડવોકેટ જૈન સુરકુલ પ્રમુખ ગુજરાનવાલા, શ્રી જીરા, લુધીયાના, હોશીયારપુર, અમૃતસર, માલેરકોટલા, આગ્રા, જોડા શ્રીસંઘના તથા વસંતશ્રીજી અમદાવાદ તેમજ મુંબઈ, મુરાદાબાદ, વરકાણા જૈન વિદ્યાલય વગેરેના તારો પણ મળ્યા હતા.

નોટ:—આ સભા તરફથી અગાઉ અને ઓપરેશન થયા પછી પૂજ્ય કૃપાળુ આચાર્ય મહારાજને ઓપરેશન સફળ થતા સંપૂર્ણ જ્યોતિ પ્રાપ્ત થતા તેમજ દીર્ઘાયુ થતા પત્રો લખવા સાથે પરમાત્માની પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી.

(શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.)

પાલનપુરના વિશેષ સમાચાર.

(તા. ૨૬-૧૧-૫૦ ના પત્ર ઉપરથી)

આચાર્ય ભગવાનના નેત્રમાં હજુ લાલાશ અને સોજો છે. અશક્તિ પણ વધારે છે. ડા. પટેલ મુંબઈથી આવી ગયા અને આંખ તપાસી. ચિંતા જેવું કંઈ નથી. આ સમાચાર સભાને મળ્યા છે. આ સભા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે કે—આચાર્ય મહારાજ જલ્દી નિરોગી થાય, નેત્રજ્યોતિ અપૂર્વ પ્રગટ થાય. પ્રાણી માત્ર ઉપર દીર્ઘાયુ થઈ અનેક ઉપકાર કરે એ જ હૃદયગત સર્વની ભાવના !

આચાર્યશ્રીમાન્ વિજયપ્રેમસૂરિજીમહારાજ
તથા આચાર્યશ્રીમાન્ વિજયરામચંદ્ર-
સૂરિજીમહારાજનું સપરિવારનું
ભાવનગરમાં આવાગમન.

પાલીતાણા ચાતુર્માસ જિરાજમાન થઈ અત્રેના શ્રી સંઘની વિનંતિથી કારતક વદિ ૧૦ ના ભાવનગર પધારતાં અત્રેના શ્રી સંઘે ઘણા હર્ષપૂર્વકે ખડુ જ દમદમાભરી રીતે સામૈયું કર્યું હતું. અને સમવસરણના નામથી ઓળખાતા વંડામાં જિરાજમાન થયા હતા. ત્રીશ વર્ષ પહેલાં દાદાગુરુ પ્રભાવક ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી વીરવિજયજીમહારાજ સપરિવારે અત્રે ચાતુર્માસમાં જિરાજમાન હતા. બીજા દિવસથી શ્રીમાન્ વિજય રામચંદ્રસૂરિજીમહારાજની વ્યાખ્યાનધારા શરૂ થઈ હતી. ક્રમે ક્રમે આચાર્યમહારાજની અસરકારક સમયોચિત સૌ સમજી શકે તેવી વ્યાખ્યાન-શૈલીથી જૈનો અને જૈનેતર વિદ્વાનો મહારાજશ્રીની વાણીનો લાભ લઈ મુગ્ધ થતાં હતાં. આચાર્યશ્રી પ્રેમસૂરિજીમહારાજ મુંબઈ અને આચાર્યશ્રી રામચંદ્રસૂરિજી મહારાજને કલકત્તા ત્યાંના આવેલા શ્રી સંઘના ઉપ્યુદેશનોની વિનંતિથી ઘણો જ લાંબો વિદાર હોવાથી થોડા દિવસની રિયરતા કરી હતી. માગશર શુદ્ધ ૧ ના રોજ દાનવીર ઉદારનરરત્ન શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળા અને આ સભાના ટ્રેઝરર શેઠ

અમૃતલાલ છગનલાલ અને શ્રીકૃષ્ણનગર જૈન સમાજ એએની આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ સ્વીકારી પ્રથમ ઉપરોક્ત દિવસે સવારના ધામધૂમપૂર્વક સામૈયું કરી શેઠ ભોગીલાલભાઈને ખંગલે ખિરાજમાન થયા હતા જ્યાં તરત જૈન સંઘ સમુદાય અને આમંત્રિત જૈનેતર વિદ્વાન ગૃહસ્થો અને અધિકારી આચાર્ય શ્રી વિજય રામચંદ્રસૂરિજીનું વ્યાખ્યાન શરૂ થતાં સર્વ શ્રોતા-જનો આનંદ પામ્યા હતા. બપોરના અઢી વાગે શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલને ખંગલે ખિરાજમાન થતાં ત્યાં પણ ઉપરોક્ત ધણા શ્રોતાજનો વ્યાખ્યાન સાંભળી આનંદિત થયા હતા. ત્યાંથી સાંજના પાંચ વાગે શ્રીકૃષ્ણનગર શ્રીસંઘની વિનંતિથી કૃષ્ણનગર ઉપાશ્રયમાં પધાર્યા હતા. ત્યાં મંગલિક સંભળાવી રાત્રિ ખિરાજ-માન થઈ માગશર સુદ ૨ ના રોજ શહેરના ઉપાશ્રયે વ્યાખ્યાન સંભળાવી બપોરના ગોષ્ઠા તરફ ત્યાંના જૈન સમાજની વિનંતિ સ્વીકારી વિહાર કર્યો હતો. ત્યાંથી આચાર્ય વિજયપ્રેમસૂરિજી મુખ્ય તરફ વિહાર કરી ગયા છે. અને આચાર્યશ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરિજી માગશર વૈદિ ૮ ને શનિવારના રોજ અત્રે પુનઃ પધાર્યા છે.

આ સભામાં આચાર્ય મહારાજેનું આવાગમન

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં શ્રીમદ્ શ્રી વિજય-પ્રેમસૂરિજી મહારાજ તથા શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્રસૂરિજી

મહારાજ સપરિવાર વિનંતિથી પધાર્યા હતા. ધણે ટાઇમ રોકાઈ સભાના સાહિત્ય, લાઇબ્રેરી, જ્ઞાન-ભંડાર, વ્યવસ્થા જોઈ ધણા પ્રસન્ન થયા હતા. સભા પ્રત્યેનો ગુરુભક્તિપ્રેમ જોઈ સભાસદો પ્રત્યે ધણું માન ઉત્પન્ન થયું હતું અને સભાએ તેઓને ઉપયોગી સાહિત્ય વહોરાવ્યું હતું.

**શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી
ખંધાતા શ્રી જ્ઞાનમંદિરના પ્રવેશદ્વારનું
થયેલું મંગલ મુહૂર્ત.**

માગશર સુદ ૨ ના રોજ સવારના સાડા નવ વાગે શ્રી જ્ઞાનમંદિર માટે ખંધાતા મકાનના પ્રવેશ દ્વારનું મંગલ મુહૂર્ત સભાની વિનંતિને હર્ષપૂર્વક સ્વીકાર કરી દાનવીર જૈન નરરત્ન ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ મીલવાળાના મુખારક હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. મેનેજિંગ કમીટીના સભ્યો અને પેટ્રન શ્રીયુત્ત વોરા ખાન્તિલાલ અમરચંદભાઈની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યું હતું. ક્રિયાવિધિ પૂર્ણ થયા બાદ શેઠ સાહેબજી ભોગીલાલભાઈને આભાર માની ફૂલહારથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. રાજેશ્રી ખાન્તિલાલ અમર-ચંદભાઈ આ સભાના પેટ્રન છે અને સભાના કાર્યોમાં દરેક વખતે સહકાર આપે છે તે માટે પણ સભા ઉપકાર બુદ્ધી શક્તી નથી. છેવટે પધારેલા ખંધુઓનું સ્વાગત થતાં સૌ સ્વસ્થાને પધાર્યા હતા.

મદિલનાથ સ્તવન.

મૂર્તિ મનોહર લાગે, ઓ મદિલ તારી મૂર્તિ મનોહર લાગે.
લોયણી ગામમાં પ્રવેશતાં જિણુંદજી, ભક્તિમાં જીવ મારો રાચે.....ઓ મદિલ.
ગામમાં પ્રવેશ કરી હંદેરાસર દેખીને, દર્શન કરવાનો ભાવ થાયે.....ઓ મદિલ.
મૂર્તિ સોહામણી મદિલ તારી જોઈને, મન પૂજા કરવાને લલચાયે.....ઓ મદિલ.
ફૂલ અને કેસરથી પૂજા કરીને, ચૈત્યવંદન કરું આજે.....ઓ મદિલ.
તારા સહવાસમાં મદિલ મને રહીને, 'આત્મ કલ્યાણ' ભાવ જાગે.....ઓ મદિલ.

કાન્તિ શાહ.

“સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્ય વિના પ્રભુપ્રાપ્તિ અશક્ય છે.”

કાંઈ પણ ઇન્દ્રિયનો ઇન્દ્રિયના સુખના માટે ઉપયોગ થાય તો સમજવું કે તે તેટલો બ્રહ્મચર્યથી દૂર છે.

જેનું સુખ માત્ર બ્રહ્માનંદ છે તે જ સાચો બ્રહ્મચારી છે, તે બીજી કોઈ વસ્તુની સ્પૃહા રાખતો નથી. કારણ કે અધું જ તેની પાસે છે.

જે નથી તે ધણું જ ઊતરતું છે.

સત્ય અંતરમાં છે. બહારનાં કર્મો માત્ર ઝમારો છે.

જે તેને માટે જીવે છે તેનાથી તે દૂર નથી. જે પોતાને માટે જીવે છે. તેની અંદર તે હોવા છતાં તેને તેની ઝાંખી થતી નથી.

તમારી સર્વ શક્તિ તેને ચરણે ધરી, તમે આંધળાં હશે તો તમારાં ચક્ષુ બની તમોને દોરશે, તમે અપંગ હશે તો તમારા પાય બની ઉઠાવશે, તમે અધિર હશે તો તમારા કાન બની તે સાંભળશે.

જ્યાં સુધી કંઈ કરવાની ઇચ્છા છે ત્યાં સુધી સુખ અને દુઃખ છે. કર્મનું શુભ પરિણામ આવતાં સુખનો અનુભવ થશે. અશુભ આવતાં દુઃખ.

જ્યાંસુધી અહમ્ છે ત્યાં સુધી કંઈ ને કંઈ કરવાની વૃત્તિ રહેવાની જ.

જ્ઞાન પ્રકાશ છે-અજ્ઞાન અંધકાર છે.

જ્ઞાન મુક્તિ છે-અજ્ઞાન બંધન છે.

જ્ઞાન વગર કર્મ નિરતેજ છે. કર્મ ગમે તેટલા શુભ કાં ન હોય પણ જો તે જ્ઞાનપૂર્વકનાં નહીં હોય તો તે બંધન રૂપ જ છે.

જે જગતને જોતો નથી, પણ પ્રભુને જુએ છે તે જ સાચો ભક્ત છે. જે જગત માટે જીવતો નથી પણ પ્રભુ માટે જીવે છે. તે જ સાચો ભક્ત છે.

જ્ઞાન અંધકાર પછે પ્રકાશ કર્મ તમારામાં રહેલી શક્તિ છે. ભક્તિ આનંદનું અમી ઝરણુ છે.

ગુરૂ તમારો ઉદ્ધાર કરવાને અશક્ત છે. શક્ય હોત તો ક્યારનો ય કરી દીધો હોત. તમારે તમારો ઉદ્ધાર તમારી જાતે જ કરવાનો છે.

ગુરૂ તમારા અંધકાર પછે દીપક છે. એ તમોને માર્ગ બતાવશે. આંગળી ચીંધશે. પશુ ડગલા તો તમારે જ દેવાનાં છે.

તેલ હોય, વાટ હોય, પણ દીવો ચેત્યો સાંભળ્યો નથી, અને સળગાવવાને ચિનગારી જોઈએ, ચિનગારો બાંધે પછી સળગી દૂર હડી જાય, પણ એક વાર પ્રજ્વલિત બનેલી જ્યોત બુઝાતી નથી. આવી ચેતનની ચિનગારી એ જ સાચા ગુરુ.

જ્ઞાન તમારી અંદર છે. સદ્ગુરુ અને સાચા પુસ્તકો અંગારા ઉપરની રાખ ઉઠાડી આગને પ્રજ્વલિત કરે છે.

દીપક જલતો હોય પણ આપણો અનુભવ છે કે જો-સંકારનાર ન હોય તો દીપ બુઝાઈ જવાનો, ગુરુ સંકારજન્ય બની પ્રત્યેક ક્ષણે વાટને સંકારે છે.

સદ્ગુરુ પ્રાપ્તિ એ અડધો આત્મસાક્ષાત્કાર છે. તમારો પુરુષાર્થ તે પૂર્ણ કરશે.

જે કાંઈથી ખીતો નથી, જેનાથી કાંઈ ખીતું નથી તે જ સાચો અભયી છે.

તમે મધ્ય રાત્રિએ શમશાનમાં ફરી શકતા હો, ગમે તેવું સાહસનું કાર્ય કરી શકતા હો. એથી એમ ન માનતા કે તમે અભયી છો. ધણીવાર ટેવ અને આવેગથી તમે ભય પર જ્ય મેળવી શકો છો. સાચો અભયી તે છે કે જેને આવતી ક્ષણની ચિંતા નથી.

જે પરિગ્રહી છે તે અભયી હોઈ શકે જ નહીં. કાલનો જેને ડર છે તે જ પરિગ્રહ કરવાને પ્રેરાય છે. જેણે આત્મ સ્વરૂપનો અનુભવ કર્યો છે, તે એક માત્ર સાચો અભયી છે.

વિશ્વ પ્રેમ અનુભવ કરવો હોય તો જગતને આત્મ દૃષ્ટિથી ચાહો, તે અમુક છે, માટે નહીં તે આવો છે માટે ચાહો. મિત્ર છે માટે નહિ પણ તે આત્મા છે માટે ચાહો.

તમારી આંખની કીકી કાળી છે તે સંકુચિત છે તેની દૃષ્ટિ પણ પર્યાપ્ત છે, તો તમે સ્થુલ ચક્ષુ બંધ કરી જ્ઞાન ચક્ષુથી જગતને જોવાનો પ્રયત્ન કરો. ત્યાં તમોને મનુષ્ય પ્રાણી પાષાણ કે પહાડો નહિ દેખાય. સર્વત્ર ઉદ્ધિ તરંગે નતંતું ચેતન સ્વરૂપ જ નજરે પડશે.

(શ્રીમતી કમળાબહેન સુતરીયા સંગ્રહીત.)

શ્રી જૈન સસ્તુ સાહિત્ય પ્રકાશન.

અગાઉ જણાવ્યા પ્રમાણે ૧. “અનેકાન્તવાદ ધર્મ” ૨. “શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર” વિષયોના નિબંધોની પરીક્ષા થઈ ગયેલ છે. ઈંગ્લીશમાં લેખક શ્રી હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્ય એમ. એ. ગુજરાતી અનુવાદ કરનાર પ્રો. નયતિલાલ ખી. દવે સાહેબ શીલોસોરીના પ્રોફેસર શામળદાસ કાલેજ ભાવનગર અને વિદ્વાનોની આ ખાતાની કમીટી અને રાવળહાટુર શેઠશ્રી જીવતલાલભાઈએ પાલીતાણે બોલાવી સત્કાર કરવા સાથે પૂજ્યશ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મહારાજ સાથે નિર્ણય કરી સુધારા વધાર કરી આ કમીટીના સેક્રેટરી શેઠ હરિલાલ દેવચંદ જે કે ત્યાં હાજર હતા તેમની સમક્ષ તે બંને નિબંધો સેક્રેટરીને સુપ્રત કર્યા છે. ઈંગ્રેજી અને ગુજરાતી નિબંધો તું છાપકામ હવે જલદીથી શરૂ થશે તે ખાતાના સેક્રેટરી શેઠ હરિલાલ દેવચંદ અને સભાની દેખરેખ નીચે લેવાયેલ ઉંચા પેપર ઉપર બંનેનું છાપકામ જલદી શરૂ થશે.

જે માટે વિદ્વાન પૂજ્યશ્રી ભદ્રંકરવિજયજી મહારાજનો પ્રથમ ઉપકાર આ સભા માને છે, અને બંને વિદ્વાનોએ લીધેલ તરફી માટે સભા આભાર ભૂલી શકતી નથી.

“શ્રી દ્વાદશાર નય ચક્રસાર ગ્રંથ”

આ ન્યાયનો અપૂર્વ ગ્રંથનો પ્રથમ ભાગ ઉંચા ટકાઉ કાગળો ઉપર શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસ મુંબઈમાં ઉંચા પેપરો શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપોમાં છાપવાનું કામ શરૂ થઈ ગયેલ છે. ન્યાયના અભ્યાસીઓ અને જૈન જ્ઞાનભંડારો માટે અવશ્ય લેવા જેવો છે.

શ્રી વર્તમાન ચોવીશીના જિનેશ્વર ભગવંતોનાં સંક્ષિપ્ત (સચિત્ર) જીવન ચરિત્રો.

વિદ્વાન પૂવાચાર્ય શ્રી અમરચંદ્રસૂરીશ્વરજીએ સંવત ૧૩૪૬ ની સાલમાં મૂળ સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ, શ્રી આદિનાથ પ્રભુ આદિ ચોવીશ તીર્થંકર ભગવંતોના સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રો સચિત્ર શ્રી જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળામાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરતા બાળક બાળિકાઓ સહેલાઈથી મુખપાઠ (મહોકૃતી) કરી શકે તેવા, સાદા સરલ અને ટુંકા છે. તેનો ગુજરાતીમાં થયેલ અનુવાદ સાથે શુભારે કાઠિન ખાર ફોર્મ માત્રમાં સમાવેશ થઈ શકે તેવા છે સાથે (જિનેન્દ્ર ભગવંતોની ચાર રંગમાં શાસન દેવદેવીઓ સહિતના ફોટાઓ, તેમજ પરમાત્માની નિર્વાણ ભૂમિના (તીર્થ, પર્વતો કે અન્ય સ્થળોના ફોટાઓ સાથે) વિવિધ રંગના ફોટાઓ સાથે આ સભા બહુ જ સુંદર અને આકર્ષક સચિત્ર અનુવાદ-ગુજરાતી ભાષાંતર છપાવવા વિચાર ધરાવે છે. આ એક કલાકૃતિના અદ્ભુત નમુનો બનશે. પરમાત્માના માત્ર દર્શનથી આત્માને આલ્હાદ ઉત્પન્ન ગાય તેવી અનુપમ કૃતિ બનશે. એક હળ્લર કોપીના શુભારે ત્રણ હળ્લર-રૂપીયા ખર્ચ (સખ્ત મોંઘવારી હોવાથી થાય તેમ છે.) આર્થિક સહાય આપનાર જૈન બંધુનો ફોટો, જીવનવૃત્તાંત સાથે આપવામાં આવશે. અમારા લાઠક મેમ્બરોને ભેટ આપવા ઉપરાંત આર્થિક સહાય-આપનારની ઇચ્છા પ્રમાણે બાકીની તે ચરિત્ર છુટ્ટોનો વ્યય કરવામાં આવશે. એક કરતાં વધારે શ્રીમંત જૈનબંધુઓને તે લાભ લેવો હોય તો તેમ પણ સભા ધારા ધોરણ પ્રમાણે સંગવડ કરી આપશે.

જલદી નામ નોંધાવો-મંગાવો. ઘણી થોડી નકલો સિલિક રહે તેમ છે.

શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજકૃત-

શ્રી ત્રિપષ્ટિશ્લોકા પુરુષ ચરિત્ર મૂળ.

(ખીજો ભાગ-પર્વ ૨, ૩, ૪.) (શ્રી અજિતનાથ પ્રભુથી શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સુધી)

મૌન અગીયારસ (માગશર શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ પ્રગટ થશે)

પ્રથમ ભાગ અમારા તરફથી ચૌદ વર્ષ ઉપર પ્રસિદ્ધ થયેલો હતો, અને તેનો આ ખીજો વિભાગ ત્રણ પર્વોમાં સુમારે પચાસ ફોર્મમાં સુંદર હિંચા લેઝર પેપર ઉપર સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા છુકાકારે અને સાદ્રજમાં છપાઈ તૈયાર થયો છે, હજી સુધી વખતી સખત મોંઘ વારીને લઈને સુંદર કામ કરાવતાં ઘણા મહોટા ખર્ચ થયો છે. કિંમત પ્રતાકાર રૂ. ૧૦ છુકાકારે રૂ. ૮) પોસ્ટેજ ભુદ્. ઘણી જ થોડી નકલ છપાવી છે. જેથી અગાઉ નામ નોંધાવવા માટે નમ્ર સુચના છે. પ્રથમ ભાગ તેવી જ સુંદર રીતે છપાયેલ છે જેની થોડી છુકાકારે સિલિક છે જે જ્ઞાનજાડારોમાં રાખવા જેવી છે કિંમત છ રૂપિયા પોસ્ટેજ અલગ.

નમ્ર સુચના.

ગયા પાંચ વર્ષમાં રૂ. ૭૩)ની કિંમતના ગ્રંથો ભેટ આપેલા છે. સં. ૨૦૦૭ ની સાલમાં આપવાના બે ગ્રંથો શ્રી ત્રેયાંસનાથ પ્રભુ સચિત્ર ચરિત્ર અને જૈન કથારત્નકોષ પ્રથમ ભાગ છપાય છે, જેની કિંમત સુમારે રૂ. ૧૩) થશે તે બન્ને ગ્રંથો ફાગણ વદી ૩૦ સુધીમાં નવા થનારા ૧ લા વર્ગના લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ અને ખીજા વર્ગમાં થનારને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે.

૧ મહાસતી શ્રી હમચંતી ચરિત્ર.

(ઘણી થોડી નકલો સિલિક રહી છે.)

શ્રી માણિકચંદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વના પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્તમ સતી શ્રીહમચંતીમાં અસાધારણ હતું, જે અસાધારણ શીલના પ્રભાવવડેના ચત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો સાથે નળરાજ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી હમચંતી સાસરે સીધાવતાં માખાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો જુગારથી થતી ખાનાખરાળી, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની રાજ્યનીતિ, સતી હમચંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે તેની બાવબરીત નોંધ, તેમજ પુણ્યશ્લોક નળરાજના પૂર્વના અસાધારણ મહોટા પુણ્યબંધના યોગે તેમના માહત્તમ, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું પકન પાકન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. ખીજા અંતર્ગત મુખોષક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફોર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨ સુંદર અક્ષરો, સુંદર આઈડીગ્રીફ વગેરે સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદ્.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર. ૭

(ઘણી થોડી નકલો સિલિકમાં છે.)

પરમાત્મા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. સચિત્ર (કિંમત રૂ. ૧૩)

આ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર, સુંદર, આકર્ષક અને આત્મકલ્યાણ સાધનાઈ હોવાથી, જૈન સમાજમાં પ્રિય થઈ પડવાથી, જિજ્ઞાસુ જૈન બંધુઓ અને બહેનો આ ચરિત્ર ગ્રંથ ભેટ મંગાવે છે, જેથી હવે પછી નવા થનારા લાઈફ મેમ્બર બંધુઓને તે સિલિકમાં હશે ત્યાં સુધીમાં રૂ. ૧૦૧) લાઈફ મેમ્બર ફીના તથા રૂ. ૭) શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી રૂ. ૧૦૮) મોકલી આપશે તો આ સાલના ભેટ આપવાના બે ગ્રંથો સાથે તે પણ મોકલી આપવામાં આવશે. ખીજા વર્ગના નવા થનારા લાઈફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે મળી શકશે.